Ratíškovický Zvon

Obecní noviny • ročník 18 • číslo 5 • 2012 • cena 20 Kč

Z obsahu

Byli tu komisaři *(strana 4)*

Giro di Vino 2012 *(strana 9)*

Trhy tradičních produktů *(strana 11)*

Nejlepší knihovna 2012 *(strana 12)*

Nejen o kvalitě vzdělávání *(strana 15)*

Fortes Fortuna adiuvat *(strana 16)*

Barevný týden pro Afriku *(strana 20)*

Porodní babičky *(strana 23)*

10 let mikroregionu *(strana 26)*

Olympiáda v Londýně *(strana 33)*

Úvodem

Hody, milé hody...

Počasí nás opět nezklamalo, v poslední době se snad bez deště neobejde žádná z významných kulturních akcí v dědině.

V minulém roce jsme si říkali, že jsme potrestáni za to, že jsme mezi mládeží nenašli nikoho, kdo by se této role zhostil, a proto nám ty loňské hody vydatně propršely.

V sobotu na stavění máje jsme se mohli těšit spíše letnímu počasí a většina z nás neověřila tomu, že by se mohlo počasí obrátit. Jiráskovy romány Proti všem a Temno by mohly být motem hodového průvodu a místo hodových písniček by se dalo v průvodu spíše zazpívat *Plavu si ani nevím jak...*, nebo snad spíše písnička od Tomáše Kluse *Za co, Pane Bože, za co trestáš tento prostý lid...*

Důstojné role stárka a stárky se nebáli vzít Lukáš Bábík a Kristýna Šťastná. A tak ty letošní hody mohly *byt jaksapatří.* Stárek a stárka reprezentují obec a mládež na církevních i kulturních akcích. Na hodových zábavách dbají na pořádek, a o tom, že si stárek uměl sjednat pořádek už před hodama, se vrátím na úplný začátek.

Pokračování na straně 7

Rada obce...

Rada obce č. 46 ze dne 21. 8. 2012
Rada obce:

- rozhodla o uzavření nájemní smlouvy s novým nájemníkem na bytovém domě U Hájenky,
- rozhodla o nákupu regenerátoru digitálního vysílání pro TKR z důvodu zajištění kvalitnějšího televizního obrazu (odstranění kostečkování), a to v ceně 40 000 Kč,
- rozhodla o finančním příspěvku na hornické setkání, které se uskuteční 7. 9. 2012 v Dubňanech,
- se seznámila s výsledky kontroly pracovníků AWT na šlapací drezíně,
- se seznámila s návrhem firmy T Machinery a.s. na vybudování dvou krytých autobusových zastávek na Baťovce,
- rozhodla o rekonstrukci nouzového osvětlení v CHDPS Ratíškovice,
- rozhodla o nákupu nového PC pro kancelář s provozem Czech Point,
- se seznámila s výsledky soutěže dodavatelů elektrické energie pro Obec Ratíškovice na komoditní burze prostřednictvím firmy MIX MAX Energetika, s.r.o. Dodavatelem elektrické energie bude firma Centropol a.s.,
- se seznámila se smlouvou o výpůjčce a budoucí darovací smlouvě mezi Obcí Ratíškovice a Mikroregionem Hodonínsko ve věci odpočívadel pro cyklisty,
- rozhodla o opravě střechy na budově obecního úřadu,
- projednala program XIV. zasedání Zastupitelstva obce Ratíškovice,
- se seznámila s variantami rekonstrukce plynové kotelny v budově základní školy,
- projednala varianty dopravního řešení v ulici Ulička,
- se seznámila s průběhem prací a vzniku víceprací při výměně okenních konstrukcí v Restauraci Sport,
- projednala formy podpory dětské soutěže ve sběru papíru v obci.

Rada obce č. 47 ze dne 4. 9. 2012
Rada obce:

- projednala možnost odkoupení pozemků v k.ú. Ratíškovice od ratíškovické občanky a Mysliveckého sdružení Dúbrava; majetkoprávní záměry budou projednány na nejbližším zasedání zastupitelstva obce,
- rozhodla, že úhrada neinvestičních nákladů na žáka od okolních obcí za kalendářní rok 2012 bude činit 4 873 Kč,
- rozhodla o pojištění nového mulčovacího traktoru,
- souhlasí se zaregistrováním žádostí o obecní byt a s prodloužením nájemních smluv s nájemníky v obecních bytových domech,
- souhlasí s uspořádáním oslav Dne horníků v areálu Baník Ratíškovice firmou T Machinery a.s.,
- na základě dvou podaných cenových nabídek rozhodla, že nové webové stránky obce vyhotoví firma Galileo Corporation,
- rozhodla, že nákup plynu pro obecní budovy bude realizován firmou MIX MAX Energetika, s.r.o., a to formou nákupu na komoditní burze,
- projednala možnost rekonstrukce komunikace ulice Ulička, a to ještě v letošním roce,
- rozhodla o provedení prohlídky kanalizace v ulici Séčka kamerovým systémem,
- vzala na vědomí vyjádření Lesů ČR ve věci časového harmonogramu vyhotovení znaleckých posudků hodnoty lesů, které by v rámci realizace cyklostezky z Ratíškovic do Hodonína měly být směněny.

Rada obce č. 48 ze dne 18. 9. 2012
Rada obce:

- souhlasí s podepsáním smluv o zřízení věcných břemen na pozemcích obce s firmou E.ON Distribuce, a.s.,
- na základě žádosti projednala možnost prohlášení hrobového místa, kde je pochován parašutista Jaroslav Kotásek, za válečný hrob,
- na základě doporučení sociální komise souhlasí s poskytnutím finančního příspěvku imobilnímu ratíškovickému občanovi na zřízení bezbariérové koupelny,
- rozhodla o vyhotovení generelu výsadby dřevin na obecních pozemcích,
- projednala možnost pronájmu obecních pozemků občanovi Ratíškovic za účelem zemědělského využití k chovu ovcí,
- vzala na vědomí informace Ing. arch. Kabeláče o postupu připomínkového řízení při zpracování nového územního plánu obce,
- souhlasí s doplněním Spisového a skartačního plánu obce,
- souhlasí s pronájmem prostor tanečního sálu na staré škole pro účely výuky zumby,
- souhlasí s rozdělením volebních okrsků dle čísel popisných,
- schvaluje plán a příkaz k provedení periodické inventarizace, včetně časového harmonogramu a jmenování hlavní i dílčích inventarizačních komisí,
- rozhodla, že výběrové řízení na dodavatele prací – rekonstrukce komunikace ulice Ulička – provede Ing. Libor Stránský, a projednala organizaci výběrového řízení na dodavatele těchto prací,
- rozhodla o instalaci podružného elektrického měření budovy krytého plaveckého bazénu v areálu Baník,
- odročila rozhodnutí o podobě vánoční světelné výzdoby obce,
- zabývala se programem XIV. zasedání Zastupitelstva obce Ratíškovice,
- rozhodla o nákupu zametače na sníh a velkoobjemové lžíce na obecní stroj Avant,
- stanovila termíny konání plesů jednotlivých organizací v plesové sezóně roku 2013,
- projednala grafické návrhy nových webových stránek obce,
- rozhodla o nákupu nového PC a reinstalaci HW a SW pro místní infokanál,
- vzala na vědomí více a méně práce při výměně okenních konstrukcí na budově Restaurace Sport.

RŠ

Společenská rubrika

Vítáme nové občánky...

Viswanath Yash
Bartošová Tereza
Kováříková Mariana
Koplíková Aneta
Rodriguez Emma
Vacenovský Jáchym
Macková Valentýna
Nazarejová Lilien

Blahopřejeme...

Kordulová Marie ..... 85 let
Mahdalová Růžena ..... 80 let
Kordulová Marie ..... 80 let
Cigánková Marie ..... 92 let
Gajdíková Anděla ..... **100 let**
Vořišek Václav ..... 80 let
Foltýn František ..... 80 let
Ingrová Vlasta ..... 85 let

Anděla Gajdíková

Z našich řad odešli...

Čechová Eliška ..... 68 let

Svatby...

Jaromír Macek *a* **Lenka Marková**
Roman Klíma *a* **Bohuslava Smutná**
Lukáš Kolda *a* **Jitka Kováříková**

Zlatá svatba

Jan a **Marie Šťastní**

Diamantová svatba

Jan a **Emilie Příkaští**

JK

Jan a Emilie Příkaští

Policie

Z deníku obecní policie

Srpen 2012

2. 8. Přijetí oznámení ve 12:08, že se po obci pohybuje muž a nabízí kosmetické přípravky. Po přijetí hlídky OP na místo byl muž zastižen v ulici Rohatecká. Hlídka OP provedla kontrolu muže, který byl poučen o domovním prodeji v obci.

3. 8. Přijetí oznámení ve 4:50 od paní XY, bytem Baťovka, že před její garáží zaparkoval kamion a paní nemůže vyjet z garáže. Po přijetí hlídky OP na místo došlo k probuzení řidiče, který spal v kamionu, a ten poté kamion přeparkoval.

4. 8. Přijetí oznámení ve 23:50, že v ulici Baráky v Hospodě na Zelnicách dochází k rušení nočního klidu. Po přijetí hlídky OP na místo byl vyrozuměn majitel restaurace, který hlídce OP sdělil, že ve 24:00 zábava skončí.
Přijetí oznámení v 00:40, že na taneční zábavě došlo k napadení pana XY. Hlídka OP provedla šetření a následně poučila pana XY, že tuto věc lze projednat v KVP.

Přijetí oznámení v 00:45, že dochází k rušení nočního klidu před barem. Po přijetí hlídky OP na místo bylo zjištěno, že dochází k napadání mezi třemi osobami.

6. 8. Hlídka OP provedla sběr injekčních stříkaček v lokalitě za Muzeem ve vagónu.

7. 8. Přijetí oznámení v 8:00 od Policie ČR, oddělení kriminální služby, ohledně pátrání po stříbrném autě s nápisem DUNLOP na zadním nárazníku, které se mělo pohybovat 5. 8. a 6. 8. naší obcí. Hlídka OP provedla kontrolu záznamu z kamerového systému a následně auto vypátrala a celou věc předala PČR, oddělení kriminální služby Hodonín.

11. 8. Přijetí oznámení v 7:30, že na hřišti Lišinovo hoří oheň a je tam nepořádek. Po přijetí hlídky OP na místo určení byl oheň uhašen a celá událost zdokumentována. Po dalším pátráním bylo hlídkou OP zjištěno, že na hřišti slavil narozeniny pan XY, který byl následně hlídkou vyrozuměn, aby vše dal do původního stavu. Pan XY se vším souhlasil a vše uklidil. Celá záležitost byla řešena domluvou.
Přijetí oznámení v 16:30, že v lokalitě za MŠ u Jezérka se nacházejí volně se pohybující koně, kteří někomu utekli. Po přijetí hlídky OP na místo určení se koně dali na útěk směrem do obce Milotice, hlídka OP ihned vyrozuměla PČR Dubňany, která již koně hledala a hlídce OP sdělila, že se jedná o koně, kteří se splašili v oblasti Littneru a patří majitelce z Lužic.

12. 8. Přijetí oznámení ve 21:30, že v ulici Polní někdo rozdělal oheň a pálí tam větve a že se tam nedá dýchat. Hlídka OP provedla výjezd na místo určení a bylo zjištěno, že oheň byl rozdělán v ulici Polní na zahrádce paní XX. Majitelka slíbila, že už se to opakovat nebude a celá věc byla řešena domluvou.

16. 8. Při projíždění obcí byla zjištěna dopravní nehoda v ulici Vítězná před bytem pana XY mezi třemi auty. Hlídka OP ihned vyrozuměla PČR, odbor dopravních nehod, a poskytla součinnost v řízení dopravy ve směru Hodonín – Kyjov.
Přijetí oznámení v 19:45 od Policie ČR Dubňany, že v ulici Vinařská dochází k slovnímu napadání mezi matkou a synem. Hlídka OP provedla výjezd na místo určení a zjistila, že došlo k vulgárnímu napadení. Hlídka OP následně pana XY (syna) uklidnila a poučila paní XX, že se jedná o návrhový přestupek proti občanskému soužití, který lze projednávat v KVP.

19. 8. Přijetí oznámení ve 3:25 od operačního střediska Policie ČR, že v místním baru v ulici Dědina došlo ke rvačce. Po přijetí hlídky OP na místo určení spolu s PČR Dubňany bylo zjištěno, že došlo ke rvačce mezi dvěma muži z Ratíškovic.

20. 8. Přijetí oznámení v 0:25 o spuštění alarmu v ZŠ. Po přijetí hlídky OP na místo určení byla ZŠ spolu s ředitelem školy prohlédnuta s negativním výsledkem a objekt byl dán opět do střežení.

21. 8. Přijetí oznámení v 15:20 od pana XY, ulice Školní, že mu někdo přes plot hodil na zahradu, kde má své psy, jed na krysy s nápisem ***„Neštěkat, ty psy ti zdechnů hajzle!“***. Po příjezdu hlídky OP na místo byla krabice s jedem odvezena a celá věc zůstává v šetření.

23. 8. Přijetí oznámení v 10:32 od pana XY, že před jeho domem zastavil osobní automobil, ze kterého vystoupili dva muži romské národnosti a nabízeli elektrické nářadí. Hlídka OP provedla výjezd a následně muže zastihla v ulici Zbrodek. Hlídka OP poučila muže o prodeji v obci a následně muži odjeli z obce směrem na Rohatec.

25. 8. Přijetí oznámení ve 12:40 od pana XY, že u sběrného dvoru došlo k dopravní nehodě. Po přijetí hlídky OP na místo bylo zjištěno, že řidič vozidla pan XX nezvládl řízení a svým vozidlem Kia Rio sjel z vozovky do příkopu, kde se poté obrátil na bok. Nehoda se obešla bez zranění. Hlídka OP provedla u řidiče dechovou zkoušku na alkohol s negativním výsledkem a vyčkala na příjezd odtahové služby.

28. 8. Přijetí oznámení, že se po obci pohybují dva muži a nabízejí levnější energii. Po přijetí hlídky OP byli muži zkontrolováni a poučeni, že se musí vždy nahlásit na OÚ.

29. 8. Přijetí oznámení od pana XY, že mu opět přes plot na zahradu, kde má psy, hodil někdo otrávený špekáček.

31. 8. Přijetí oznámení od KOPISu Brno o požáru lesa za Lišinovým. Hlídka OP provedla výjezd na místo zásahu a prováděla součinnost ze složkami IZS a po jejich odjezdu monitorovala požářiště. Odvoz materiálu do Hodonína na žádost OÚ. Noční služba, dohled nad dodržováním nočního klidu v obci, kontrola objektů v obci.

Září 2012

14. 9. Kontrola hospod a restaurací, zda se zde nenalévá alkohol, který má více než 20 %.

25. 9. Konzultace s místní občankou o černých skládkách v okolí obce.

26. 9. Přijetí oznámení v 10:00 od pana XY, že nalezl v lese směrem na Hodonín větší množství neznámé látky v PET lahvích. Po přijetí hlídky OP na místo bylo zjištěno, že se jedná pouze o minerální vody, které hlídka OP odstranila.

27. 9. Přijetí oznámení v 7:15 od pana XY, že v ulici Řádky v zahradě majitele pana XX se nachází pes, který spadl do jámy a nemůže vylézt. Po přijetí hlídky OP na místo určení bylo zjištěno, že majitel nemovitosti nebydlí v obci, a tak hlídka OP následně přelezla plot a psa z jámy vytáhla. Dalším šetřením hlídka OP zjistila, že se jednalo o psa majitelky paní XZ.

TF & PK

Navštivte obecní stránky www.ratiskovice.com

Návštěva

Byli tu komisaři

Dne 12. 6. 2012 zavítala do obce komise soutěže Vesnice roku 2012. Komisaři a komisařky byli uvítáni Robkami ze Séčky u Muzea ve vagonu, poté hodnotitelé šlápli do pedálů našich drezín a popojeli po šínkách až ke sběrnému dvoru s kompostárnou, kde si prohlédli, jak třídíme a nakládáme s odpady. Následně byli uvítáni na skautské klubovně, ve škole a nakonec v knihovně, kde byla připravena obrazová a filmová prezentace obce (kroniky, fotky, listiny), v podání paní Kateřiny Gasnárkové a Terezie Pištěkové škrábání velikonočních vajec naživo a orientální tanečnice. K tomu byl komisariát občerstven sviňůrkami z komory našeho prezidenta hřibařů Václava Koplíka, latami paní Norkové, pečivem Pekařství Příkaský a ratíškovickým vínem ze Slavína, a to za hudebního preludování naší mladé cimbálové muziky Náklo.

Sviňůrky i knihovna se hodnotitelům líbily natolik, že naše houby byly hejtmanem Jihomoravského kraje na návrh komise vyhlášeny za nejchutnější místní pokrm, kterým byli komisaři v rámci soutěže 22 hostitelskými obcemi JMK uctěni. Rovněž knihovna byla oceněna 1. místem s tím, že postupuje do celostátního kola soutěže Knihovna roku 2012. Ačkoliv jsme v rámci soutěže Vesnice roku nedosáhli na metu nejvyšší, což se podařilo Tvarožné Lhotě, k čemuž jí gratulujeme, díky uvedeným oceněním jsme do zapomnění neupadli.

V této chvíli je třeba poděkovat všem, kdo se zdárného průběhu návštěvy komise účastnili a v pokoře si přát a také něco udělat, aby to příští rok dopadlo ještě lépe.

PhDr. Radim Šťastný

Ekologie

Projekt s Elektrowinem

Dvě třídy naší základní školy (7.A a 8.A) se zúčastní projektu *„Tříděním odpadu za Ratíškovice krásnější“*, jenž je financován částkou 18 500 Kč firmou Elektrowin, a.s., která je smluvním partnerem Obce Ratíškovice, od níž odebírá elektrozařízení (ledničky, pračky, mikrovlnky apod.) k recyklaci materiálů.

Žáci postupně navštíví naši čistírnu odpadních vod, sběrný dvůr odpadů a kompostárnu. Poté se zúčastní exkurze na skládce odpadů v Těmicích včetně třídící linky odpadů a environmentálního kurzu ve školícím středisku ekologické výchovy v areálu firmy Kovosteel ve Starém Městě.

Zde absolvují program zaměřený na druhotné zpracování elektrozařízení a shlédnou kovozoo. Projekt bude zakončen návštěvou spalovny komunálního odpadu v Brně. Součástí projektu je i nákup knih s ekologickou tématikou do obecní knihovny.

Předpokládáme, že absolvováním projektu získají naši žáci ucelený přehled o nárůstu obrovského množství odpadů (související s konzumním způsobem života) a složitosti jejich třídění a dalšího zpracování a doufáme, že toto poznání je povede k šetrnějšímu chování vůči našemu životnímu prostředí a odpovědnějšímu nakládání s odpady.

PhDr. Radim Šťastný, *místostarosta*

Ratíškovický potok – odběr vody pro závlahu

Odběr povrchové vody z potoka pro závlahu zahrádek je možný za podmínek daných příslušným zákonem. Vlastní povolení k odběru povrchové vody z vodních toků vydává místně příslušný vodoprávní úřad (pro obec Ratíškovice to je Městský úřad Hodonín, odbor životního prostředí) na základě žádosti o povolení k nakládání s vodami podle § 8 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon). Toto povolení je nutné, pokud způsob odběru překročí podmínky obecného nakládání s vodami, které upravuje § 6 tohoto zákona:

„Každý může na vlastní nebezpečí bez povolení nebo souhlasu vodoprávního úřadu odebírat povrchové vody nebo s nimi jinak nakládat pro vlastní potřebu, ***není-li k tomu třeba zvláštního technického zařízení.*** *Při obecném nakládání s povrchovými vodami se nesmí ohrožovat jakost nebo zdravotní nezávadnost vod, narušovat přírodní prostředí,* ***zhoršovat odtokové poměry, poškozovat břehy,*** *vodní díla a zařízení, zařízení pro chov ryb* ***a porušovat práva a právem chráněné zájmy jiných.“***

Správce vodního toku Ratíškovický potok, včetně přítoků, vydává k záměru odebírat povrchové vody své stanovisko, které je nedílnou přílohou k žádosti. Jedná se spíše o stanovení technických podmínek provádění odběru. To znamená: umístění čerpacího zařízení, odběrného potrubí, sacího koše, rozsah a způsob případných zásahů a úprav v korytě vodního toku. Samostatným bodem pak je akumulace a vzdouvání vod, které již vyžadují zásadnější stavební úpravy v korytě toku.

Obecně lze konstatovat, že základním požadavkem správce toku je, aby odběrné zařízení nezasahovalo do průtočného profilu koryta vodního toku a nebránilo tak bezpečnému průtoku vod. Drobnější prohloubení tůňky ve dně, k umístění sacího koše, nepovažujeme za zásah do koryta toku, **není-li však tím narušeno opevnění dna v tomto místě**.

Odběr popřípadě součet odběrů nesmí překročit množství, které by způsobilo ohrožení funkčnosti vodního toku a životního prostředí. Tato situace je definována minimálním záchovným průtokem, při jehož dosažení nelze pokračovat v odběru vody. Tento minimální průtok je uváděn u drobných vodních toků v l/s (litr za sekundu) a jeho hodnotu pro konkrétní vodní tok stanovuje Český hydrometeorologický úřad. V posledních letech se již stává pravidlem, že v letních měsících v důsledku srážkového deficitu, neprotéká korytem vodního toku ani toto minimum, a tak **i přes nutnost závlahy je odběr vody vyloučen**. V případě více odběrů na úseku vodního toku je nutná vzájemná domluva mezi odběrateli o rozdělení limitů odebíraného množství tak, aby byl odběr umožněn všem. V opačném případě jsou níže po toku umístění odběratelé bez šance na uplatnění svého povolení k nakládání s vodami.

Z hlediska zpoplatnění odběru povrchové vody je limitujícím faktorem její odebrané množství. Do 6000 m^3 za rok nebo 500 m^3 za kalendářní měsíc je odběr bezplatný. Toto množství vody je jen stěží překročitelné v případě běžné závlahy pro osobní potřebu. Správcem vodního toku Ratíškovický potok jsou Lesy České republiky – Správa toků, s.p.

Ing. Hudeček

Jihomoravský kraj

S poděkováním

Ač letos bylo převážně sucho, tráva si místy povyrostla. Jako naschvál v tentýž moment část pracovní čety měla neodkladné jiné práce na chodníku v ulici Ke Stadionu a čtyřkolová obecní sekačka a jeden křovinořez se porouchaly. A tak jsme s pohoršlivě povytaženým obočím museli hledět na obecní pozemky a areály zarostlé nekultivovaným šáším. Ale svítá na lepší časy. Obec Ratíškovice obdržela od Jihomoravského kraje finanční příspěvek na údržbu zeleně sportovního areálu Baník, za nějž byl zakoupen nový čtyřkolový stroj, křovinořez a motorová pila na tyči na ořez bezpečnost a zdraví ohrožujících větví vzrostlých stromů. S poděkováním donátoru – Jihomoravskému kraji a s heslem *„Za Ratíškovice krásnější“* se můžeme dáti opět do práce.

PhDr. Radim Šťastný, *místostarosta*

MO KDU-ČSL
zve všechny zájemce o historii obce na tradiční

Besedu nad kronikou

do školní jídelny ZŠ, a to
v neděli 28. října 2012 v 15 hodin

Pokračování z titulní strany

Hody, milé hody...

Začalo to v pátek 28. října, na svatého Václava. Zapřahlí koníci Jošky Voříška už sa nemohli dočkat tejto slávy. Střihali ušima a svale sa jim rysovaly pod kožú. A zrovna tak byla nedočkavá a rozpálená ratiškovská chasa, keréj byl aj s cimbálovú muzikú plný vůz. V ratiškovských ulicách vyhrávali a zpívali a aj to – jak sa patří – zalévali dobrým pitím. Dávali vědět, že sa blížijú hody, ať sa lidé nachystajú, ať povytahujú kroje, ať napečú koláčky a ať sa jim nepřipeče kačena v trúbě.

Radosť z pěkného dňa a aj radosť z celého zvaní byly tak veliké, že sa stalo to, že sa otupila pozornosť a při nasedání na vůz skončily husle pod zadkem jedného z téjto veseléj partyje. Akorát to pěkně zaprašťalo a bylo dohráté….

Ale to nebylo eště šecko. Pravé slovácké zvyky teprv měly začat. Kamarádi sa pokosili o staré hříchy a začali si ich aj hned vyřizovat. Tak sa stalo to, že jeden z nich nešikovně narazil levým okem do pěsti druhého kamaráda. Byl to pořádný náraz, protože ukaplo aj pár kapek krvi a jak napotvoru zrovna na pěkné bílé, eště nažehlené košele.

Pátek 5. 10.

To už začaly doopravděnské hody. A po ratiškovsku – před osmú večer byli v tělocvičně akorát muzikanti z cimbálovej muziky Javor, služba v pokladně a sedum hostů. Ale o půl desátéj už sa nedalo na parketě ani hnút. Tancovali a zpívali šecí ze šeckýma a nikemu sa nechtělo jít dom. V pekárni už pomály končila první noční směna, dyž hodaři v uličce dozpívali poslední pjesničku.

Sobota 6. 10.

A co by to byly za hody, dyby před radnicú a před domem stárky nestál máj? Téjto úlohy sa chytli šohaji, keří by sa eště před pár rokama chystali k hasendě. Naštěstí už sa nechodí na vojnu, ale hody ostály. Mládenci vyzbrójení dřevorubeckým náčením sa vydali do lesa, aby zaobstarali tyto důležité hodové symbole. Počasí bylo jak ve žňa, tož sa jím to dobře stavjalo. Po vykonanéj práci si poléhali na vyhřítý trávník před radnicú. Byl to takový pěkný hodový pohled – máj stójí a mládenci pod ním ležijú…

Neděla 7. 10.

Gdo sa nechá rozhodit počasím, ten mosel byt v nedělu ráno na mrtvicu. Zima byla jak v psírni, do teho déšť, a tak obecní rozhlas oznamoval, že sa hodové pochodování mosí trochu poopravit: „Po slavnostní mši sa půjde najkratší cestú ke stárkovi, potem ke stárce a že povolení hodů nebude u radnice, ale rovnú v tělocvični.“ No, ale aj tak – pochod to

teda byl! Z kostela na druhý konec dědiny a zasej zpátky. To by bárgdo nevydržal. To může zvládnút enom ten, gdo sa moc těší a gdo sa umí radovat, aj dyž běsnijú živle. Tolik palazórů nemajú ani v největším obchodňáku, co jich bylo k vidění v hodovém průvodě! Marně sa snažily déšť a větřisko rozehnat krojovaných hodařů, keří si to martýrijum odpochodovali za zpěvu a s heslem, že suchých nás nedostanú. Muzikanti z Drietomanky trúbili jak na poplach a bubeník, po každéj, dyž řáchl do bubna, rozčakoval paličkú vodu, jak dyž skočí logan do Hliníčka. Ale gdo to šecko vydržal, byl odměněný. Hned, jak starosta povolil hody a začalo sa tancovat, vylézlo slunko a dyž sme sa nad ránem trúsili dom, tož po lužách nebylo ani památky.

Tak teda máme po nich, po těch nejvíc propršených. Proto je třeba nejvíc poděkovat stárkovi, stárce, že se zhostili této významné role, dále jejím rodičům za to, že nám ty stárky dobře vypravili a byli s krojovú partijú až do samého konca.

Ke slovům DÍKY od rodičů stárky a stárka se přidávám i já a děkuji i těm, kteří měli kroje připravené, ale počasí je odradilo. Jedinečná příležitost obléct se do krojů, zazpívat a zatancovat bude už v lednu na jubilejním krojovaném plese.

Jana Koplíková *a* **Vojta Koten**

SPK poprvé ovládli tradiční hodový turnaj

Nadvláda Kanonýrů, kteří čtyřikrát v řadě vyhráli tradiční Hodový turnaj, letos skončila. Populární klání poprvé v historii vyhrál tým SPK. Ten v šesti letošních zápasech neztratil ani bod a dokonce ani jednou neinkasoval. Ve finále porazila parta Michala Voříška Bumbes 1:0. Jediný gól dramatického zápasu vstřelil nejlepší střelec turnaje Michal Jílek. Třetí skončili loňští vítězové. Čtvrtou příčku obsadila Lokomotiva.

Čtyřikrát byli ve finále a pokaždé se po závěrečném utkání dívali, jak s pohárem určenému vítězi křepčí soupeř. Až letos prolomili *Synové pana Kaděry* (SPK) finálové prokletí a po velmi taktickém výkonu zdolali fotbalisty Baníku nabitý Bumbes 1:0.

„Na vítězství jsme čekali snad deset let. Je to úžasný pocit. Vyhráli jsme díky poctivé defenzívě a nesmírné bojovnosti všech hráčů,“ uvedl nejlepší brankář turnaje Radim Kopl. Útočník Baníku čekal bouřlivé oslavy. Nikdo z hráčů SPK v úterý do práce nešel. *„Jak znám náturu hráčů, tak to bude hodně divoké,“* usmál se Kopl.

Podobně mluvil i další člen vítězného týmu Vlastimil Kordula. *„Oslavy budou stejné, jako když jsme byli druzí. I když teď to bude trochu větší. Jsem ale moc rád, že jsme to urvali,“* pravil nejlepší hráč turnaje. Podle Korduly rozhodla sehranost SPK. *„Dali jsme do toho všechno,“* řekl Kordula. *„Úroveň byla velmi dobrá. Snad se všichni i za rok sejdeme. Budeme se snažit titul obhájit,“* dodal zkušený zadák.

SPK na hřišti Lišinovo, kde se turnaj uskutečnil, vyhrálo ve skupině B všechny zápasy. Jako jasný vítěz šli borci v typických černých dresech přímo do semifinále, ve kterém si poradili s unavenou Lokomotivou, za kterou nastoupil i bývalý fotbalista Ratíškovic a Kunovic Pavel Mačuda.

Ve finále pak SPK vyzráli na Bumbes. Tým hájící barvy známé ratíškovické hospody postoupil do vyřazovacích bojů až ze třetího místa. Ve čtvrtfinále Bumbes zdolal až na pokutové kopy tradičně silný AC Kutloch, v semifinále pak díky dvěma přesným zásahům Bronislava Blahy srazil i Kanonýry.

Na celkové prvenství však tým s nejpočetnější fanouškovskou základnou nedosáhl. *„Finále bylo vyrovnané. Bohužel jsme včas nedostoupili Michala Jílka, který potvrdil svoje kvality. S druhým místem jsme spokojení. Je to naše první finále. Chtěli jsme se dostat daleko. Měli jsme silný tým, což se nakonec potvrdilo. SPK vyhráli zaslouženě,“* uvedl kapitán Bumbesu Tomáš Kundrata.

Ten se se svými spoluhráči rozjížděl hodně pomalu. V úvodním zápase zaskočil Bumbes nováček hodového klání Lišinovské lišky. *„Mladí kluci nás v osm ráno nachytali. Nedali jsme spoustu šancí, soupeř naopak skóroval z ojedinělé šance,“* řekl Kundrata.

Třetí příčku obsadili Kanonýři. Pořadatelský tým nedokázal navázat na výkony z předchozích let a i přes vítězství ve skupině skončil už v semifinále. *„Myslím, že už jsme neměli takovou chuť. Po náročném hodovém víkendu jsme byli i trochu unavení. SPK vítězství přeji. Za výkony si to zasloužili. My si konečně od pořádání klání odpočineme,“* prohlásil kapitán Kanonýrů Milan Koplík, který turnaj hodnotil stejně jako většina aktérů pozitivně. *„Počasí nám vyšlo. Nikdo se nezranil. Vše proběhlo bez nějakých excesů. Už se těšíme na další rok,“* pronesl Koplík.

Ceny nejlepším týmům a hráčům předal starosta obce Josef Uhlík. Do turnaje zasáhl i předseda Okresního fotbalového svazu Petr Kotásek a útočník hodonínských Drtičů Petr Peš.

Libor Kopl

Giro di Vino Skoronice 2012 – poslední díl Regionher 2012

Finále seriálu Regionher 2012 si vzaly za své Skoronice. Připravily zábavu na celý den a pro všechny, soutěžící i diváky. Nejisté počasí asi odradilo řadu cyklistů, což byla velká škoda, protože se – jak jinak na Regionhrách – nakonec udělalo hezky a na kola bylo tak akorát. Byli jsme natěšeni z velkého počtu diváků ve Vacenovicích a věřili jsme, že když v Raťkách je plno aktivních i svátečních cyklistů, diváci budou. Bohužel se tak nestalo. Možná chyběla větší organizovanost, což senioři měli dokonale zajištěno, ale čekali jsme, že se prostě domluví party kámošů, které rády jezdí ve volném čase a bez toho, aby je někdo organizoval, přijedou. Nejvíc (cca 30!) fanoušků měly žluté Vacky, nás byste spočítali na prstech jedné ruky (no, možná byste přidali něco z druhé, víc ne). Ale, protože všechno zlé je pro něco dobré, i relativně malý počet účastníků celé akce měl nakonec svoje výhody – dostalo se na nás všechny dost pití na sklepních zastávkách a nemuseli jsme se žduchat u skleniček!

Výběr našich borců měl dvě jasná kritéria – ideálním kandidátem je vinař a cyklista zároveň. Ne, že by na Slavín jezdilo na kolech vinařů málo, ale první tipy kvůli dovoleným nevyšly a my jsme neměli odvahu přesvědčit manželky, že Regionhry jsou důležitější než vzácné, společné chvíle s jejich drahými polovičkami. Nakonec jsme postavili silný tým i rozhodčího, kteří splňovali spolehlivě obě kritéria: Laďa Šeďa, Vladik Dobeš (Joka ml.), Radim Antoš, Tomáš Příkaský a Jirka Kotásek. Pořadatelé vymysleli skvělou kombinaci: v areálu měla každá obec své stálé stanoviště, kde plnil vždy každý člen jeden úkol. Po jeho splnění nasedl na kolo a objel co nejrychleji danou trasu. A každá nová část štafety pořádně míchala pořadím – někomu se dařilo na stanovišti, ale ztrácel na kole, někdo dohnal ztracené minuty u stolu výkonem, za který by se nemuseli stydět ani borci na Tour de France. Soupeři na tom byli hodně dobře, ale Vladik Dobeš naprosto neuvěřitelným finišem na kole minimalizoval ztráty a naši borci si mohli vychutnat slávu skvělého 2. místa! Hoši děkujeme!

Po závěrečném ceremoniálu, slovu starosty Skoronic a Jarky Kundratové, která moderovala celé dopoledne, se ten, kdo chtěl, zapojil do jednoho velkého, barevného pelotonu. Objeli jsme společně vinařská stanoviště s připravenými ochutnávkami ve Svatobořicích, na Šidlenách a u nás na Slavíně (u Jirky Kotáska). Promptní úpravou trasy jsme skončili ve Žlébkách ve Vackách. Někteří se od skupiny oddělili, ale to měli škodu, protože došli, kromě ochutnávky u pana Vaculky, o nejlepší chleba se sádlem, cibulí a oharkama, které starostka Vacek v sobotu navečer narychlo pro všechny sehnala. Slunéčko svítilo, sedělo se před sklepem, vykládalo a vychutnávali jsme si společnou pohodu. Myslím, že není náhoda, že byste tam našli tváře lidiček z obcí mikroregionu, které se opakovaly na více hrách, některé dokonce na všech!

Poslední příspěvek z Regionher chci zakončit velkým poděkováním VÁM VŠEM, kteří jste se v jakékoliv roli zúčastnili Regionher 2012: za technický servis děkuji zejména Janě Koplíkové a Janě Kopáčkové, za fotodokumentaci Tomáši Hanákovi, za dopravu Jendovi Kordulovi, smekám a děkuji všem soutěžícím a rozhodčím, kteří skvěle a celým „ratiškovským“ srdcem bojovali v našich tmavě modrých barvách, děkuji nenahraditelným divákům, kteří si našli čas a přišli náš tým povzbudit a podpořit. A takové je naše skóre:

Kde se soutěžilo	*Naše pořadí*
Ratíškovice	**1**
Milotice	**2**
Vlkoš	**1**
Svatobořice	**3**
Vacenovice	**3**
Skoronice	**2**

Jestli se Vám na Regionhrách 2012 líbilo a máte nějaký nápad, co bychom mohli společně dělat příště, dejte vědět! Je to jen a jen na nás a pro nás.

Vlaďka Motlová

Poděkování

S ukončením olympijského roku novodvorských Regionher si dovoluji poděkovat Ing. Vladimíře Motlové, která při zaneprázdněnosti vedení obce věnovala svůj čas, energii a invenci a lvím podílem se zasloužila o zdárný průběh Silvestrovského pochodu za prasátkem, ratíškovických regionher v krytém bazénu i našich dalších účastí na hrách v ostatních obcích mikroregionu.

Poděkování rovněž patří ředitelce osvětové besedy Janě Koplíkové, která nemalou měrou byla nápomocna našim olympijským úspěchům.

PhDr. Radim Šťastný, *místostarosta*

FOLKLOR

Dožínky 2012

První zářijový den se vydali na dožínkovou misi do Brna zástupci Ratíškovické Doliny (jmenovitě Pavel Kotásek, Ondra Šťastný, Ulrika Tomanová, Ilona Příkaská), aby se tak připojili do dožínkového průvodu spolu se sedmi statečnými Ženuškami a cimbálovou muzikou Cangla. Těmto dobrovolníkům chci velmi poděkovat za to, že obětovali svůj volný čas a reprezentovali Ratíškovice na prestižní akci, jejíž spolupořadatelem je Jihomoravský kraj. Děkuji.

V rámci dožínkových oslav jsme měli možnost navštívit i brněnský pivovar Starobrno, kde probíhal den otevřených dveří. Někteří se proto rozhodli pro návštěvu tohoto pivovaru, jiní třeba pro adrenalinový skok z jeřábu v kroji. Dále zde byla možnost shlédnout a vyzkoušet si starou hasičskou techniku, traktory nebo jít na koncert Čechomoru a Mandrage.

Jako poděkování za účast na těchto dožínkách měli možnost zástupci obce místostarosta PhDr. Radim Šťastný, ředitelka Osvětové besedy Jana Koplíková a zástupkyně ženského sboru Ženušky Danka Mokrá se osobně zúčastnit setkání s hejtmanem Michalem Haškem, které se konalo 26. září na Krajském úřadě v Brně. Bohužel, na poslední chvíli se pan hejtman z důvodu účasti na jednání v Praze omluvil, ale i tak bylo toto neformální setkání velmi srdečné.

Bc. Jana Koplíková

Folklorní prázdniny

Na začátku prázdnin hlásila většina folklorních souborů folklorní prázdniny na letní měsíce červenec – srpen, ale i tak se uskutečnilo pár plánovaných vystoupení. V červenci to bylo vystoupení Robek ze Séčky a mužského sboru na zpívání sborů v Březí, Veselá muzika se reprezentovala na festivalu v Trenčíně a samozřejmě i v Ratíškovicích na tradičním Mezinárodním festivalu dechovek.

Začátkem srpna se konal v Miloticích folklorní festival, ale nevím, zda pořadatelé jednotlivých programů neměli kontakty na vedoucí našich souborů nebo jsme nezapadli do koncepce festivalu nebo to byly opravdu ty folklorní prázdniny, a tak se stalo, že Ratíškovice na festivalu zastupovala v pátečním (velmi pěkném dětském programu) pouze jediná zástupkyně, a to Bětuška Mokrá.

Bc. Jana Koplíková

Tradice

Trhy tradičních produktů
Milotice

Jubilejní 10. ročník trhů tradičních produktů se konal v areálu státního zámku v Miloticích. O tom, že jde o jednu z největších akcí Mikroregionu Nový Dvůr nelze diskutovat. Své místo zde mají šikovní řemeslníci a spousta dobrovolníků, bez kterých by se tato akce nemohla uskutečnit. Zde bych chtěla velmi poděkovat všem ratíškovickým dobrovolníkům z řad hasičů, zdravotnicím a obětavým řemeslníkům - jmenovitě paní Kateřině Gasnárkové, Terezii Pištěkové, Marii Kotáskové, děvčatům Haramiovým i Norkovým, a také všem děvčatům, které obstarávaly dětské dílničky na hospodářském dvoře.

Ke spokojenosti návštěvníků patří i nabídka bohatého kulturního programu. Za Ratíškovice se po letech opět prezentoval folklor. Na koštu vína hrála premiérově mladá cimbálová muzika Náklo. Během JEDINÉ zkoušky Ženušek, mužského sboru a cimbálové muziky Náklo, která byla zároveň i generálkou, bylo

společnými silami sestaveno pásmo písniček a tanců.

S pocitem dobře odvedeného programu a s nutností zapojit se do kulturního dění ve Vacenovicích (návštěva hospody U Letochů, muzea ve Vacenovicích) a zazpívat u cimbálu u Mokrých se pár jedinců vracelo domů s ranním rozbřeskem.

Do další desítky přeji vedení mikroregionu a manažerovi mnoho dobrých nápadů, elánu a hodně obětavých a ochotných spolupracovníků.

Bc. Jana Koplíková

Laty

V neděli 16. září po obědě odjeli zpěváci mužského sboru na kolách do sousedních Milotic, aby vystoupili společně se Ženuškami a ratíškovskou cimbálkou na jubilejních X. trzích tradičních řemesel. Jestli bylo účinkování zdařilé, posoudili sami diváci, ale všichni protagonisté z Ratíškovic se na odpoledne velmi těšili.

Už samotný název „Trhy tradičních řemesel“ dával tušit, že o *tradiční výrobky* nebude nouze a že budou zachovány i *tradiční názvy*, které v té které dědině Mikroregionu Nový Dvůr byly v dřívějších dobách obvyklé a které jsou až dosud užívány. První překvapení nastalo, když si účinkující byli na stravenky vyzvednout občerstvení. Z pultu na ně jukaly štrúdle se šunkou, netradičně nazývané bagety. Inu, i tradice nabraly moderní kurs. O kus dál byl v obležení stánek, kde to krásně vonělo. Šikovná děvčata téměř nestíhala vyrábět to druhé překvapení, za kterým jsme se vydali. Poutač nad jejich hlavami oznamoval, že mlsné jazýčky si pochutnají na *„bramborových patentech“*. V přiloženém propagačním letáčku bylo v textu upřesněno, že se dokonce jedná o *tradiční „přesňáky“*.

A včíl už to napšu tradičně po ratiškovsku. U pultu sem ostál stát a s hubú otevřítú sem sa sám sebe ptal: tož, gde sas to, ty trúbo, vlastně narodil a gdes vyrůstal a gde dovčilšku žiješ, žes toto ešče nečul a ani neviděl? Pokáď ňa paměť nešálí, tož istoistě vím, že sa téj dobrotě u nás doma, ale aj u súsedů, ba dokonca aj v celej dědině říkalo úplněináč. Naše stařenky a mamičky temu říkaly **LATY.** A na rozdíl od *patentů* sa to nedělalo z bramborového těsta, ale z erteplového. Ale mosím uznat, že ty *patenty z milockého zámku* byly velice dobré a šmakovaly skoro tak, jak dyby jich na šporheltě udělaly naše stařenky. Enom škoda, že to nebyly ty **LATY.** Určitě by lidom, keří nad „originálním“ ratiškovským pomenováním krútili hlavama, šmakovaly ešče vícej.

Vojta Koten

Fotovzpomínky z knihovny

Předání Diplomu za vzorné vedení obecní knihovny v JMK

Den otevřených dveří ve Škole pohody

Exkurze starostů z Kutnohorska, Českého Švýcarska a Lipníka nad Bečvou

4x foto Josef Hanák

Maminko, tatínku, pojďme do knihovny

Ocenění Knihovna roku 2012 převzala v Praze dne 4. 10. 2012 z rukou ministryně kultury Mgr. Aleny Hanákové vedoucí ratíškovické knihovny Ing. Marie Škorpíková. Blahopřejeme.

Literární podvečer v naší knihovně

V rámci Týdne knihoven jsme zorganizovali v naší knihovně v úterý 2. října Literární podvečer. Pořad byl rozdělen do dvou částí. V první části jsme již potřetí přivítali naši milou spisovatelku Naďu Horákovou, která nám poutavou formou představila své dvě nové knihy – Falešná kočička a Brněnské nevěstky. Seznámila nás také s tím, co chystá do budoucna a odpovídala na dotazy čtenářů.

V druhé části proběhlo vyhodnocení literární soutěže *Moje babička, moja stařenka*. Když jsme v minulém čísle Zvonu tuto literární soutěž vyhlašovali, nedokázali jsme odhadnout, s jakou odezvou se u veřejnosti setká. Je pravda, že z dospělé populace se moc odvážných pisatelů nenašlo. Vzpomínku na svoji stařenku napsala jen paní Irena Bařinová a pan Vojta Koten.

Jinak tomu bylo u dětí. Samy od sebe by se asi do psaní nepustily, ale když je k tomu vyzvaly paní učitelky v rámci výuky českého jazyka (za což jim moc děkuji), sešla se pěkná řádka ojedinělých děl. Hodnotící komise ve složení paní spisovatelka Naďa Horáková, pan místostarosta Radim Šťastný, pan ředitel školy Josef Hanák a já měla opravdu těžkou práci. Přečetli jsme 46 prací, jež jsme rozdělili do dvou kategorií: 3.-6. třída a 8.-9. třída. Z prací jsme byli unešení, dojatí i rozesmátí. Většinou byly úžasné. O to horší bylo vybrat ty nejlepší.

V první kategorii byly nominovány práce těchto dětí: Tomáš Gajdík, Lucie Koplíková, Gigi Kordula, Emilie Mokrášová, Zdeněk Novák, Martin Pavelka, Hedvika Štosová, Gítika Viswanath a Vojtěch Vlach. V druhé kategorii: Daniela Bábíková, Lukáš Chochrun, Jana Chovancová, Filip Kotásek, Tereza Příkaská, Sára Šťastná a Lenka Vařáková.

Všechny děti i dospělí převzali z rukou Nadi Horákové jako odměnu knihu s věnováním, které pro vítěze zakoupil Ing. Lubomír Motl. Z časového hlediska nebylo samozřejmě možné přečíst všechny nominované práce, proto bylo opět na komisi rozhodnout, které se číst budou. Nakonec se četly čtyři práce z každé dětské kategorie, které se nám zdály o stupínek lepší, než ty ostatní, a jedna práce dospělá.

Já a Naďa jsme na střídačku přečetli práce těchto autorů: Tomáš Gajdík, Gigi Kordula, Emilie Mokrášová, Vojtěch Vlach, Lukáš Chochrun, Filip Kotásek a Tereza Příkaská. Vojta Koten si svou vtipnou i dojemnou vzpomínku na tetičku Rozku psanou pravou „ratiškovštinú“ přečetl sám.

Na závěr paní učitelka Veronika Klímová přečetla práci Jany Chovancové, kterou jsme jednomyslně vyhlásili za absolutně nejlepší. Přikládám i komentář paní učitelky: *„Ojedinělé dílo, autorka zapojila citáty, myšlenky, v určitých okamžicích text připomíná dokonce velice náročný útvar – esej. Autorka se vyjadřuje nesmírně upřímně, i ze samotného textu poznáme, jak silný byl její vztah k milované babičce.“*

Všech 48 prací v tištěné formě si může kdokoliv přijít přečíst či půjčit do knihovny. Literární podvečer byl obohacen o krásné lidové písničky zazpívané milou paní Evou Hanákovou za hudebního doprovodu jejího vnuka Tomáše Hanáka. Všem, kteří našli odvahu napsat o své babičce, stařence, moc děkuji.

Ing. Marie Škorpíková, *knihovnice*

Příspěvek vítězky soutěže
Moja stařenka

Moje prababička Anežka Biersacková se narodila v roce 1915, bylo to na začátku první světové války. Mockrát mi vyprávěla o první i druhé světové válce. Měla osm sourozenců, mamička byla v domácnosti a tatínek pracoval v „rinkovce“, to byla cihelna. Měli psa, který se jmenoval Pročsaptáš, a to proto, že když každý přišel, tak se ptal:*„Jak se jmenuje ten pes?“* A oni řekli *„Proč sa ptáš?“* Když se to řekne dohromady, zní to jako docela dobré jméno. Vždycky, když nám tu historku vyprávěla, moc jsme se nasmáli.

Když vyrostla a šla do služby do rodiny právníka, který pracoval pro prvního československého prezidenta T. G. Masaryka, někdy k nim chodil na oběd, tak s ním sedávala u stolu.

Prababička uměla nádherně vyšívat, jako stroj, pro naše krajany ve Vatikánu ušila dvacet krojů. Doma máme celou skříň krojů, ve kterých chodím a hraju ještě dnes. Za peníze, co ušetřila ze služby v Praze, si koupila šicí stroj Singer, který stojí v jejím pokoji dodnes, a ještě kolo, které měla jako první v Ratíškovicích. Měla tři děti, ale po třinácti letech ovdověla a musela všem nástrahám života čelit sama.

„Jsem něžný, jsem krutý, ale jsem život. Pláčeš? I v slzách je síla, tak jdi a žij.“

Smířila se s tím, i když zanedlouho umřeli i rodiče, vychovala tři děti. Bydlela s námi asi dvacet pět let. Byla se mnou celý život, byla skromná a nikdy se na mě, na bratry, ani na další vnoučata nezlobila. Kreslila mi obrázky, navlékaly jsme korálky, vyšívaly a zpívaly si. K narozeninám a na Vánoce nikdy nechyběla básnička nebo modlitbička. Některé si pamatuju.

„Zvoní zvonek na vzpomínku,
pomodlím se za maminku

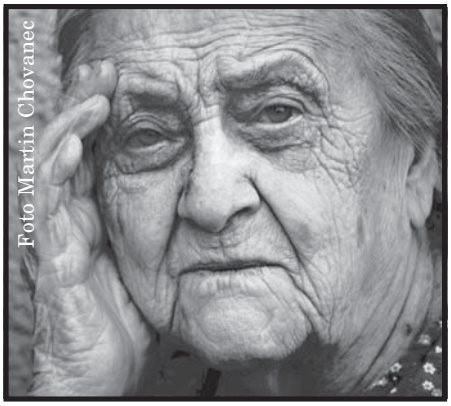
Foto Martin Chovanec

za tu lásku, jež mě pěstí,
dej jí, Bože, stálé štěstí.
Na kostele zvonek cinká,
pomodlím se za tatínka,
dej mu, Bože, zdraví, sílu,
žehnej vždycky jeho dílu.
Ve zvonečku srdce buší,
pomodlím se za svou duši,
aby bez viny zde žila,
jako holubička bílá, amen!
Miluj své rodiče,
i když se s tebou vadí,
tu jejich lásku a něhu
ti nikdo jiný
na celém světě nenahradí.“

Protože je nebe modré, mám slzy v očích. Je mi to líto. Prababička umřela na začátku léta, byla moc nemocná.

„Nemoc deptá sice tělo, ale osvobozuje duši a také ji očišťuje, v nocích a dnech nucené nečinnosti napadají člověka myšlenky, které jako by se jinak bály příliš ostrého světla... Kdo nikdy nestonal, nezná dobře své nitro.“

Bylo jí devadesát sedm let a byla to nejlepší prababička pod sluncem. Moc ráda na ni vzpomínám a nikdy na ni nezapomenu. Mám její růženec a knížku s modlitbami. Chybí mi… ale vím, že se na mě dívá seshora a drží nade mnou ochrannou ruku. Smrt je odpoutáním od všech bolestí a hranicí, kterou naše utrpení již nepřekročí. Smrt nás ukládá do toho klidu, kde jsme spočívali před svým narozením.

Děkuju za všechno, babičko. Na zahrádce rozkvetla bílá konvalinka, protože dnes svátek má babička má milá, potěším tou kytičkou svoji babičku zlatou, co na hrob jí dám, kytičku vzpomínek.

Jana Chovancová, *9.A*

Charita

Týden otevřených dveří a aktivit pro seniory

Při příležitosti 10. výročí Charitní pečovatelské služby v Ratíškovicích a otevření DPS a 20. výročí znovuobnovení Charity byla v týdnu od 17. do 21. září „Dépéeska“ otevřena všem návštěvníkům. Bylo možné se zde podívat na výstavu fotografií ze života DPS a činnosti Charitní pečovatelské služby za uplynulých 10 let, získat informace o Oblastní charitě Hodonín, její činnosti a službách, Charitní pečovatelské službě Ratíškovice nebo se zúčastnit akcí, nabízených v DPS.

Kulaté výročí naší pečovatelské služby v Ratíškovicích a výročí celé Charity jsme si chtěli připomenout ne ve stylu velkých oslav, ale chtěli jsme se zaměřit hlavně na uživatele našich služeb. Proto jsme v rámci Týdne otevřených dveří v DPS naplánovali Týden aktivit pro seniory tak, aby si každý našel „to své“.

V pondělí 17. 9. jsme se sešli v místním kostele na mši svaté, sloužené za Charitu a obyvatele DPS. Po mši proběhlo společné focení u DPS a krátké posezení s hosty z Oblastní charity Hodonín.

V úterý 18. 9. jsme si společně pohráli s pamětí pod vedením pana Zdeňka Choury, pracovníka v sociálních službách z Rodinné pohody Vyškov, pečujícího o osoby s demencí a Alzheimerovou nemocí. U doplňování různých přísloví, názvů filmů, kvízu a dalších aktivit jsme se všichni skvěle pobavili a ujistili se, že s pamětí jsme na tom všichni ještě dobře. Po přestávce následovala přednáška pro pečující osoby, spojená s praktickými radami a zkušenostmi pana Choury.

Ve středu 19. 9. jsme se vydali na výlet do Lázní Hodonín, kde nás přivítala manažerka lázní Iva Kljunič a ochotně nás provedla dvěma budovami z celkem tří lázeňských objektů, které jsou pojmenovány Jindřich, Eva a Vladimír, a to po lékařích, kteří se zasloužili o dobré jméno hodonínských lázní. Při výkladu paní Kljunič o historii lázní, struktuře lázní a léčebných programech jsme shlédli prostory lázeňského bazénu, vodních procedur, léčivých koupelí, léčebného tělocviku, masáží a další. Navštívili jsme i společenskou místnost lázeňského domu Eva, kde probíhá společenský a kulturní program pro lázeňské hosty a lázeňskou kavárnu. V kavárně lázeňského domu Jindřich jsme se s naší průvodkyní rozloučili se srdečným díky za pěkné odpoledne. V kavárně jsme si po prohlídce lázní odpočali u kávy a výborných ovocných pohárů. Nechyběl ani nákup lázeňských oplatků a společné focení v lázeňském parku. I když odpoledne bylo deštivé a chladné, přesto jsme si výlet společně užili a budeme na něj dlouho vzpomínat.

Ve čtvrtek 20. 9. jsme se s obyvateli DPS sešli na farní zahradě, abychom si u táboráku opekli špekáčky, společně se pobavili a zazpívali. Oheň jsme zapálili v 16.00 hodin odpoledne, kdy slunce ještě příjemně hřálo a při jídle a dobrém pití jsme společně strávili odpoledne. Výborně jsme se pobavili i u společenských her, jako je například *„Hádej, kdo jsem?“* Jak slunce zapadalo a na farní zahradu se začal vkrádat chlad, došlo i na dobrý čaj a svařák, který nás kromě pěkných písniček zahříval. Před sedmou hodinou večer jsme uklidili všechny naše věci a přesunuli se do budovy DPS, kde živá zábava pokračovala i s obyvateli DPS, kteří na táborák nepřišli. Nálada byla výborná a senioři večer završili zpěvem a tancem v hale a chodbách DPS.

V pátek 21. 9. se „naše babičky“ sešly v jídelně DPS při společné modlitbě růžence a pak poseděly při malém pohoštění. Následovat mělo společné zpívání s Robkama ze Séčky, které však bylo odloženo z důvodu nemoci některých Robek. Budeme se tedy těšit na příště, Robky!

Celý týden byly vystaveny v prostorách budovy DPS panely s fotografiemi života v Domově pokojného stáří, z různých kulturních akcí, setkávání s dětmi z mateřských škol, z průběhu pečovatelských služeb atd. Část výstavy byla věnována talentu obyvatelek DPS, takže bylo možno shlédnout ukázky z jejich tvorby – s láskou háčkované dečky paní Emilie Turkové, básničky, které chytí za srdíčko, složené paní Libuši Procházkovou, či fotografie vlastnoručně upečených dortů paní Marie Gajdošíkové.

Srdečně děkujeme všem, kteří do DPS zavítali, panu starostovi a chlapům z pracovní čety za pomoc a spolupráci, firmě Pekárna Příkaský za dar ve formě pečiva na táborák a všem, kteří se podíleli na přípravě Týdne otevřených dveří a hladkém průběhu aktivit.

Eva Frýdková, Dis., *vedoucí CHDPS*

Rozhovor

Rozprava nejen o kvalitě vzdělávání

Ve dnech 10. až 12. září se v Praze uskutečnila 20. výroční konference České asociace pedagogického výzkumu (ČAPV), jejímž podtitulem byla kvalita vzdělávání v České republice. Nejen o jejím průběhu a závěrech jsme hovořili s ředitelem základní školy Josefem Hanákem, jenž se vědecké konference osobně zúčastnil.

Co tě přivedlo k účasti na konferenci ČAPV?

Každý z pedagogů časem přijde do věku, kdy by rád předával a podělil se s ostatními o své zkušenosti, zdokonalil si svůj pohled na vzdělávací proces a snažil se třeba i posunout dál. To lze jedině studiem odborné literatury nebo účastí na různých vzdělávacích akcích, jako workshopy, kurzy, semináře či konference, kde lze nejlépe sdílet informace, týkající se dané problematiky. Vzhledem k tomu, že jsem se v listopadu 2011 stal členem ČAPV, získal jsem možnost přímo se účastnit letos již 20. jubilejní konference této společnosti, jejímž cílem je vědecký výzkum v oblasti edukace, tj. vzdělávání a výchovy, na všech typech škol.

Tebe zajímá vědecký výzkum?

Ano, i když pochopitelně nejsem žádný vědátor. Je to víceméně záliba. Někdo chodí sportovat, někdo na houby, já si rád přečtu odbornou literaturu a hledám tak inspiraci pro svoji práci. Navíc již od gymnázia jsem tíhnul ke statistickému vyhodnocování nejrůznějších dat, hledání souvislostí a možností jejich interpretace.

Moje první „SOČka“, tedy studentská práce v rámci tehdejší *Studentské odborné činnosti* pod vedením středoškolského profesora Františka Němce, který působil na hodonínském gymnáziu, se týkala hledání korelace (vzájemného vztahu) dvou veličin pomocí počítačového zpracování. To bylo vlastně moje první setkání nebo spíše „koketování“ s matematickou statistikou, kterou mám rád dodnes.

Je všeobecně známé, že statistika je přesná věda o nepřesných číslech?

To určitě ano, ale především je to vědecká metoda, jak ověřit a vědecky zdůvodnit různé typy hypotéz,

jak vyvrátit nebo potvrdit nesprávná tvrzení a předejít mimo jiné tak často používané paušalizaci.

Co tím máš na mysli?

Nejčastějším projevem paušalizace (zevšeobecnění) je věta typu: *„Všichni si myslí, že… Všichni jsou přesvědčeni, že… Každý to ví, že…!“* Jenomže ono je to často názor jednotlivce, který je považován za autoritu nebo působí věrohodně, dokonce je to pouze jeho dojem, pocit či neověřený názor, a většina veřejnosti tomu, obvykle nesprávnému dojmu často podlehne. A to se bohužel děje dnes a denně. Proto je potřeba dělat různá výzkumná šetření a dojmy či pocity převádět na reálná fakta a tyto fakta (realitu) nějak potvrdit (verifikovat). No a matematická statistika je zatím jediná sofistikovaná vědecká metoda, která umí – byť často pochybné – údaje (informace, data) exaktně zpracovat, dát na pravou míru a pomocí metod argumentace a interpretace sdělit veřejnosti. Existuje v dnešní době již několik stovek technik podpořených počítačovým zpracováním, které zjistí tzv. reliabilitu (věrohodnost) a validitu (platnost) dotazníků, testů a jiných, stále častěji používaných průzkumů veřejného mínění.

Jak to souvisí s kvalitou vzdělávání?

Pokud chceme budovat moderní školství, musí být vize o její modernizaci podpořena základním a aplikovaným vědeckým výzkumem. Výsledky takových výzkumů se následně prezentují a obhajují na vědeckých konferencích, a o tom byla i ta v Praze. I proto byla pořadatelem Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, která má s výzkumem v oblasti vzdělávání bohaté zkušenosti, a navíc na této fakultě vznikla před dvaceti lety myšlenka založit asociaci výzkumníků z řad vysokoškolských pracovníků s cílem sjednocení vědeckého výzkumu. Do té doby se často stávalo, že i čtyři fakulty zkoumaly tentýž pedagogický problém, což se pochopitelně jevilo jako velmi neefektivní. V dnešní době je důležité pracovat v týmu, práci týmů koordinovat a neobjevovat již objevené.

Byl jsi pouhým posluchačem nebo jsi přispěl „troškou do mlýna“?

Vzhledem k tomu, že konference probíhala celkem v 11 sekcích a jedna ze sekcí měla tematické zaměření *„Učitel jako výzkumník“*, rozhodl jsem se na doporučení, respektive výzvu doc. Hany Kasíkové připravit si prezentaci. Moje aktuální téma, které mne nejvíce zajímá a možná i trochu trápí, je chování žáků ve škole. Před pěti lety jsem zpracoval a obhájil závěrečnou bakalářskou práci v rámci studia školského managementu na téma *„Hodnocení chování žáků 2. stupně ZŠ z pozice žáka“*, kde jsem se snažil popsat možnosti dotazníkového hodnocení chování žáků spolužáky a jeho srovnání s názory učitelů, kteří žáky učí alespoň dvě hodiny týdně. Tuto práci jsem nechtěl nechat ležet ladem a proto se snažím ve volných chvílích, kterých je v poslední době poskrovnu, své závěry potvrdit, tedy verifikovat. Chování a kázeň žáků je stále velmi důležité, aktuální a zajímavé téma.

V čem spočívá ona verifikace tvých závěrů o chování žáků?

Příspěvek, který jsem prezentoval na konferenci v dané sekci, se zabývá realizací dotazníku, obsahujícího 50 škálovaných otázek, kde každý žák třídy posuzoval projevy chování svých spolužáků včetně sebe v rámci sebehodnocení. Předmětem dalšího zkoumání bylo pomocí statistických nástrojů (např. Cronbachovo alfa, Pearsonův koeficient korelace) potvrdit hodnověrnost odpovědí žáků, tedy, zda lze takovýto dotazník používat jako nástroj zkoumání chování žáků ve škole.

A k jakým závěrům jsi dospěl?

Tak výsledky tzv. pilotážního výzkumu potvrdily právě na základě matematicko-statistických metod, že navržený dotazník lze používat jako nástroj pedagogické diagnostiky ve třídě a žáci jsou schopni posuzovat chování spolužáka, zejména ve vyučování a v době přestávek, ale i sebe. Jeho užitím je navíc možno snížit subjektivismus hodnocení chování žáka jedním učitelem a zvýšit homogenitu pohledu na projevy chování žáka ve škole. Důležitou a opodstatněnou předností použití dotazníku ve třídě je příležitost pro žáky podílet se v rámci sebehodnocení (sebereflexe) na hledání skrytých či dosud nepojmenovaných projevů chování, které si nemusí žák uvědomovat. Pohled spolužáků tak může poodhalit vznik či průběh sociálně patologických jevů, jenž mohou uniknout pozornosti ze strany učitele (učitelů), neboť v hodnocení spolužáků se skrývá poněkud odlišný pohled na projevy chování svého vrstevníka.

Navržený dotazník hodnocení školního chování je tak i příspěvkem k inovativním metodám pedagogické diagnostiky v práci učitele na základní škole.

Co je pro tebe největším zážitkem nebo přínosem z konference?

Tak zejména možnost osobního setkání s významnými osobnostmi pedagogické vědy v České republice, které znám většinou pouze jako autory odborných publikací z oblasti pedagogiky a psychologie. Zcela určitě na mne nejvíce zapůsobilo přímé setkání s guru české pedagogiky prof. PhDr. Janem Průchou, DrSc., Dr.h.c. (*1934), autorem nesčetného množství těch nejlepších a nejvíce citovaných odborných publikací, které česká vědecká pedagogika v současné době má (viz foto). Jeho profesionální erudice, široký nadhled, pokora a lidskost jsou příkladem na slovo vzatého odborníka. Případní zájemci mohou další informace najít na: *http://capv2012.pedf.cuni.cz*

S ředitelem školy rozmlouval
PhDr. Radim Šťastný,
předseda školské rady

Zamyšlení

„Krásy“ v okolí Ratíškovic

Environmentalistika. Životní prostředí. Alternativní zdroje. To jsou slova, která v posledních letech slyšíme kolem sebe velice často. Snažíme se šetřit přírodu, kde se dá. Ale je to opravdu tak? Ne. To všechno se děje „jenom“ na mnohem vyšší úrovni. „Obyčejní“ lidé si většinou myslí, že se jich to netýká. Možná si to omlouvají tím, že obrovská čistička vypouštějící chemikálie do vody nadělá v přírodě mnohem horší věci, než když oni zahodí v lese obal od tatranky. Omyl. Všechno se počítá.

Nedávno jsem si vyšla na procházku kolem dědiny. Těšila jsem se na to, jak se projdu čistou, krásnou přírodou. Leda tak houby. Vyrazila jsem kolem Lišinového ke stavebninám, po cyklostezce ke staré školce, kolem Jezérka, školy a hřbitova k poště, pak směrem k Hliníčku, ke klubovně, zezadu podél hřiště a pejskařského cvičiště a pak Vrbkama zase domů. Nebylo místa, kde bych nenarazila na hromady a hromady smetí. Nejhorší to bylo v bořičku u staré školky. Pytle se smetím, hadry, obaly od jídla, plechovky nejen od piva, láhve od alkoholu, tenisky, spreje, pánvička, kolo, mříž ze sporáku... To je jenom zlomek toho, co se tu kolem válí. Taky spousta kondomů a obalů od nich. Užila si to příroda stejně jako ti lidé, co si uprostřed toho smetí udělali „romantickou chvilku“?

Procházím se a přemýšlím, co lidi vede k tomu, že jsou tak odporně bezohlední. Nejlepší je to na kraji lesa. Stačí vejít pár kroků mezi stromy a člověk hned narazí na hromady trávy, starých chvojek, dýní a jiného smetí ze zahrádky. A nejen toho. Na infokanálu je informace, že bioodpad se vyváží na sběrný dvůr, navíc si za něj lidé mohou odvézt kompost. Když to teda každý Ratiškovják ví, kdo to sem vozí? Zajímavé...

A takový bordel není jenom na místech, kde to není tak vidět. Smetí se lidem válí i před domy. A jejich reakce, když je někdo upozorní? „Šak co? Dyť je to obecní pozemek!“ Ale obec nemůže stačit všechno uklízet. Ideální by bylo, kdyby ani neměla co odklízet. Zkuste se, prosím, nad sebou všichni zamyslet. Opravdu jednáte tak, abychom mohli pořád dál říkat, jak je tady v Ratíškovicích krásně? A učíte to i svoje děti?

Svoji procházku jsem celou zdokumentovala. Kdo se bude chtít „pokochat“, najde ji na obecních stránkách ve fotogalerii (a to jde jenom o „fotogenické“ kousky).

Co dodat? Hlavně že na hody bude mít každý umytá okna, pověšené čerstvě vyprané záclony a pohrabané na hřbitově…

Michaela Bařinová, *20. 9. 2012*

Mykologie

Fortes Fortuna adiuvat

Česká mykologická společnost rozesílá od letošního srpna mapky výskytu hub. Místa, kde houby téměř nebo vůbec nerostou, mají modrou barvu. Území Moravy a Slezska bylo poseto modrými značkami až do 21. září, kdy se začalo se sběrem hub na XXXII. výstavu. Proto předtím putovaly úpěnlivé prosby na českou stranu Vysočiny i do dalších míst. Totiž propagace výstavy do periodik a médií se provádí s předstihem – i do Zvonu už v červenci – a jaksi odvolávat ji, by snižovalo její prestiž. Držíce se Cicerova citátu, který je v nadpisu, že ***odvážným štěstí přeje***, si pořadatelé přáli alespoň opticky zaplnit místa pro vystavování. A také věřili, že návštěvníky zaujmou fotografie hub od Ladislava Špety i nápadité aranžmá stolů od Aničky Prčíkové, Bronislavy Lacové a Věry Gajdošové. Nakonec se jim 24. srpna dostal do rukou trumf, který si sami namíchali v podobě ***Krajáče za nejchutnější pokrm***. Ten Ratíškovice získaly za naložené sviňůrky, které

houbaři na soutěž Vesnice roku věnovali.

Vrtkavá Fortuna se přece jen houbařům ukázala být nakloněna, to když náš rodák Franta Ježek v pondělí 17. září volal, že začíná něco růst. Ve čtvrtek se jelo do Pelhřimova a odjíždělo se s plnými košíky, z nichž jeden byl od jeho sestry Marie ze Studené. V pátek už čekaly vzorky v Mělníce, České Lípě a Praze, a ty už se večer instalovaly na stoly pod dohledem emeritního pracovníka brněnské houbařské poradny Aloise Vágnera.

Ten páteční večer vejde do dějin České mykologie, a to určením **hřibu sírového** (*Buchwaldoboletus hemichrysus*). Tento hřib byl popsán v České republice jen jednou v sedmdesátých letech minulého století a neurčoval jej nikdo jiný než právě Alois Vágner. Takže jsme měli na výstavě „bombu či špek", který roste nejen ve středomoří – v Itálii a v Chorvatsku, ale i v Rúdníčku u Ratíškovic.

Počet druhů byl při zahájení asi 250, a to se houbařů ptal v dobrém pan starosta, jestli je nečarují. Exponátů bylo čím dál tím víc, v neděli ráno už byl vyrovnán loňský rekord 329 druhů a po skončení výstavy bylo načítáno 347 štítků s popisy.

Velice, velice těžko se hledá další významný exponát, i protože v době takového sucha byla každá plodnice velikou vzácností. Vzpomenu alespoň hřib moravský, dovezený pochopitelně z Čech, který voní po kopru i kokosu a je podobný hřibu plstnatému – máslence, jež je cítit duběnkou i jodoformem. Po libečku voněl hřib le Gallové a starší hřib satan zase po shnilé cibuli.

Pořadatele potěšila skutečnost, že řadu exponátů přinesli návštěvníci a hosté, a to ze slovenské Marianky, ze Salaše u Velehradu (ti se zaskvěli hřibem borovým), Přerova (ti kromě jiného přivezli i vzácnou a velkou bondarcevku horskou), a že zájemci mohli ochutnat tradiční guláš, topinky a zelňačku i v neděli navečer.

Bylo rozdáno 1037 sčítacích lístků, přišly děti ze školek i školy a zápisy v knize návštěv (kronice) jsou důkazem užitečnosti a zájmu o tuto výstavu, ale i závazkem pro pořadatele pokračovat v tradici, která přesahuje hranice okresu, kraje i Moravy.

Pořadatelé – kamarádi, ty čtyři dny nebyly jednoduché, díky vám za čas i vašim rodinám, obecnímu úřadu za důvěru a pomoc, pekárně pana Petra Příkaského za přízeň a příští rok, pokud nás tu Pán Bůh bude chtět, jak říkala paní Anna Kordulová, to bude třicet pět let od první výstavy!!!

Václav Koplík,
president mykologického kroužku

Ze země Nippon

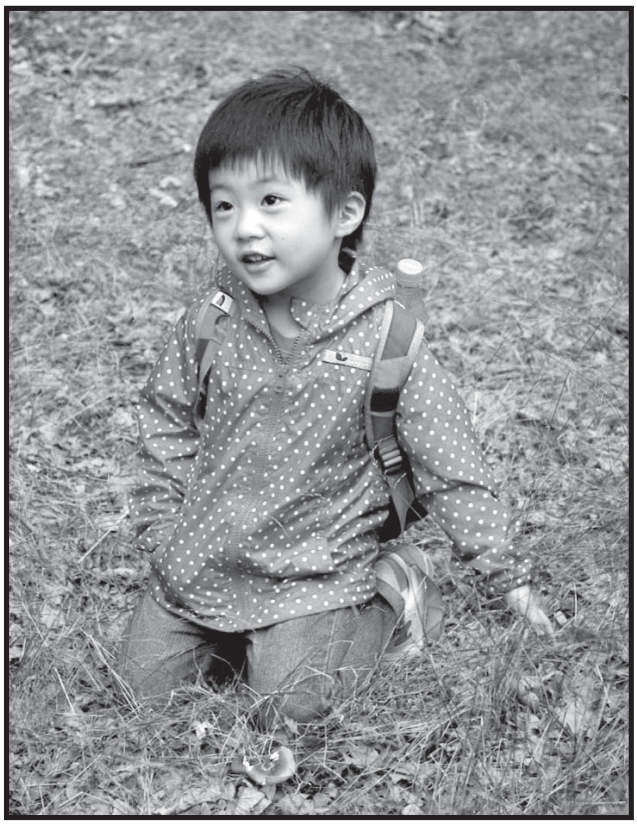

Velmi překvapivou nabídku dostal pisatel těchto řádků na začátku srpna. Byla to žádost o uskutečnění vycházky do lesa a sběru hub, což by až tak nic mimořádného nebylo, kdyby rostly houby a nejednalo se o skupinu japonských turistů! Těm loni učaroval Kyjovský rok, krása slováckých krojů, moravské víno a krajina. Proto se vrátili na Dolňácké slavnosti do Milotic, ubytovali se pod Šidlenama v hotelu Vinohrad a chtěli poznat okolí.

Obyvatelé země vycházejícího slunce se poznají podle toho, že chtějí všechno zdokumentovat, ochutnat, zkusit a ohmatat. A hlavně to, co je pro ně exotické. Pro městského člověka určitě návštěva lesa, sběr a nacházení hub a účast na jejich přípravě.

S růstem hub to valné nebylo, rostly před třemi dny, vedra byla tropická, no v lese nic moc a v tu chvíli mě i trochu zamrzelo, že jsem den před tím věnoval televizním pracovníkům po natáčení dvě plodnice lesklokorky lesklé. V Japonsku znají její účinky 10 000 let a já jsem měl ještě jednu doma, a to rozhodlo – ukázat, že taková houba roste i u nás, víme o jejich národě a kultuře a že je respektujeme.

Moc času jsem neměl, ale půl dne jsem tipoval místa, kde bychom něco mohli najít a potvrdil, že mohou přijet. Při prvním telefonátu jsem si nechával prostor pro vycouvání, protože jet do lesa a odtud s prázdnou, to bych se nejraději „propadl až do západního Německa."

V pátek 10. srpna byl sraz u významné budovy v Ratíškovicích. Pro mne je to pekárna na Rohatecké ulici – tam každý řidič trefí. Na místě jsem pak zjistil, že prvním překvapením pro ně byla lesklokorka, kterou ještě neviděli, a druhým její výluh v alkoholu. Východním národům chybí enzym na štěpení mléka a alkoholu, a tak o malou odlivku se podělila celá skupina. Zato my jsme si s majitelem hájovny dali každý dvě, abysme nechrúmali.

Houby byly, holubinky, muchomůrky růžové „masáci", růžovky i perla kuchyně jim říkají, hřiby plstnaté „máslenky", i kaštanové a i spousta jedovatých muchomůrek a závojenky - s tím byly potíže, oni by sbírali a jedli snad všechno. Co si z toho uvařili, nevím, ale přišel mně hezký pohled a poděkování od tlumočnice za exkurzi, výklad, sběr i obětovaný volný čas, ale žádné fotky, žádný dokument. Trochu mne to zamrzelo, ale co se dá dělat?

V neděli, v den mých narozenin, „mne dostal" pan farář přímluvami, poděkováním i gratulací, ale fantastický dárek mne čekal u počítače - skutečný šok a překvapení v podobě emailu od Yokoyamo Yoschimy a fotky z hledání hub.

Takže o houbách z Ratíškovic i houbaření vědí i na Dálném východě v Japonsku.

Vašek Koplík

Barevný týden pro Afriku se stává ve škole tradicí

Koncem června 2012 se konal v naší základní škole již III. ročník *„Barevného týdne pro Afriku“* s charitativní akademií v rámci projektu **Škola – škole**. O náplň programu se opět postarali žáci naší školy spolu s dětmi obou mateřských školek. Součástí akademie byl také prodej výrobků našich žáků. Novinkou byl *„Bazárek věcí rozličných“*s minidražbou drobných dárkových předmětů, které bezplatně věnovala paní Irena Kučerová z obchůdku „Za vraty“ z Uherského Hradiště. Celkem se vybralo a odeslalo na účet pro partnerskou školu v tanzanské Kise **10 049 Kč**.

Moc děkujeme všem, kteří se zapojili nebo přispěli, a tím i podpořili naše žáky v jejich práci. Děkuji spoluorganizačnímu týmu, zejména učitelkám Janě Melichárkové, Jarmile Koplíkové a Aleně Šupálkové, dále pak všem učitelkám z naší školy, panu řediteli, učitelkám i vedoucím učitelkám z obou mateřských školek a především dětem za jejich ochotu a čas věnovaný výrobě a prodeji dárkových předmětů a za skvělá vystoupení. Dále bych chtěla poděkovat obecnímu úřadu za poskytnutou technickou pomoc a také vám všem, kteří jste se na nás přišli podívat a podpořit nás. V této potřebné a smysluplné charitativní práci chceme a budeme i nadále pokračovat.

Jana Lovečková, *manažerka projektu*

Dětská burza

Kolektiv, pod vedením Markéty Kotáskové, a to Petra Chytilová, Broňa Lacová, Sandra Prčíková, Bára Koplíková, Andrea Laxová, Andrea Račická a Anička Slámová, mnohokrát děkují Základní škole Ratíškovice, jmenovitě panu řediteli Josefu Hanákovi, který nám poskytl místo pro uspořádání již druhé dětské burzy v tomto roce, která se konala ve dnech 21. až 23. září.

Této akce se zúčastnil rekordní počet prodávajících i nakupujících, přestože na různých místech v okolí probíhaly stejné akce.

Prodávající maminky nám zde zanechaly zdarma spoustu krásných dětských věcí a paní Levková dokonce kočárek. Tyto věci i s kočárkem byly po krátkém přemýšlení věnovány kojeneckému ústavu v kyjovské nemocnici. Tímto bych chtěla poděkovat panu řediteli za ochotu, paní Aničce Kristové za úklid a všem, co se zúčastnili. Těšíme se na další spolupráci.

Markéta Kotásková

Blahopřání

Nadace VIA (www.nadacevia.cz) společně s nadací The Kellner Family Foundation a pod záštitou velvyslanectví USA udílely 13. září 2012 v prostorách Kaiserštejnského paláce v Praze za přítomnosti Normana L. Eisena, velvyslance USA v ČR, cenu „Via Bona“. Tato cena je prestižní veřejné ocenění jednotlivců i společností za jejich dobročinné úsilí v České republice. Letos se udílela i Cena novinářů, Srdcař roku nebo Cena za školní dobročinnost.

Cenu v kategorii „Srdcař roku“ obdržel **Ondřej Horecký**, zakladatel a první předseda občanského sdružení Bez mámy, s nímž již čtyři roky úspěšně spolupracuje naše základní i mateřská škola v rámci projektu Škola – škole. Srdečně blahopřejeme!

Kolektiv pedagogů *ZŠ a MŠ Ratíškovice*

Čtvrtá dekáda

Přestože myšlenka uspořádat zábavné a soutěžní odpoledne pro děti vznikala již v roce 1980, realizovala ji MO ČSL o rok později. Dostala název ***Procházka pohádkovým lesem*** a v Bořičku za Včelínem baví děti víc jak třicet let. Ten první ročník, označovaný jako nultý, absolvovalo víc jak 60 dětí v roce 1981. O rok později si tehdejší velký hit – Rubikovu kostku (mimo jiné sháněnou za bony) a další úkoly vyzkoušela víc jak stovka účastníků. Dnes už zapomenué hry semelo a jo-jo v dalším ročníku zkoušelo 128 startujících. Rok 1984 byl rokem Sandokana, Návštěvníků a céček, kvůli kterým přišlo závodit 331 zájemců. Následující rok poznamenal mimozemšťan E.T., Vinnetou, jeho bílý bratr Old Shaterhand a diplom si za účast odneslo 259 dětí. Hrdiny večerníčků – Makovou panenku, Rákosníčka, Rumcajse a další následně 221 závodníků.

V dalších létech přišlo i na Patnáctiletého kapitána, Tisíc a jednu noc a Procházka už v podání MO KDU-ČSL nejen, že se přehoupla přes magický rok 2000, ale za nádherného počasí 9. září 2012 napsala další kapitolu pro 227 dětí.

Přesto, že už by se zdálo, že není co inovovat, zlepšovat či vymýšlet, měl letošní ročník několik premiér. To, když vítal a směroval na trasy pro malé nebo větší Dědeček Hříbeček (maskot úspěšného silvestrovského Pochodu za prasátkem i Regionher) a vodnice (né tuřín či polňačka, ale paní vodníková – hastrmanka).

V cíli Na Lišinovém zaujali Lucky Dogs i malování na tvář a skákací hrad v modrožlutých barvách kandidátky na presidenta. Novotou zářila i perníková chaloupka (vymalovaná žáky pod dohledem paní učitelky Mgr. Aleny Šupálkové) – na té, která nám sloužila třicet roků, se musela provést generální oprava. Vlastně už tradiční byla i jízda drezínou, kočárem taženým koňmi, ukázka hašení požáru v bytě a táborák se špekáčky. Ty musely chutnat, jinak by se neobjevila hláška či postesk: *„Potvoro jedna, doma to nejíš a tady už máš třetí“*.

Všem, kteří se na tomto vydařeném odpoledni podíleli, patří nejen poděkování, ale i ta největší odměna, kterou si na věčnost přinesl v knize J. Š. Baara farář Holoubek, a to **vděk a láska dětí**.

Václav Koplík

Historie

Porodní babičky v Ratíškovicích

Vždycky jsem si myslela, že původ názvu *„porodní babička“* je od toho, že to byla vždy žena starší a zkušená. Z omylu mě vyvedlo až čtení diplomové práce Dagmar Piskaté, která nyní pracuje na neonatologii v Brně jako porodní asistentka. V úvodu se také trošku věnovala historii tohoto oboru, a protože mě toto téma zaujalo, začala jsem o něm hledat víc informací.

Chvíle narození byla, je a bude bezpochyby nejosudovější událostí v životě člověka a po celou dobu existence lidského pokolení je na jedné straně prožitkem velkého štěstí, na druhé straně je také hrozbou smrti jak pro matku, tak pro jejího potomka. Aby to všechno zvládla, dávala se v době porodu do rukou pomocnic – zkušenějších žen, a tak postupně vznikalo povolání, tehdy určené pouze ženám. Jeho název vychází ze slova *„babiti“* – roditi a nakonec se ustálil na termínu *„porodní báby“* nebo taky *„babice“*, a to bez ohledu na jejich věk. Samotné slovo *„babiti“* je odvozeninou od dětského slova bába, které vzniklo své jednoduché výslovnosti, stejně jako máma a táta. Druhotný význam, tedy stará žena, mu dávají až dospělí. V tomto základu má svůj původ i krásné slovo *„bábečko“* – novorozenec, což je zdrobnělina od *„bábo“* – děťátko.

Dříve se oficiální medicína prakticky porodnictvím nezabývala. Porodní báby se krátce teoreticky vzdělávaly na Univerzitě Karlově hned po jejím založení v roce 1348, ale praktické znalosti získávaly od starších žen. Pak po dlouhou dobu až do tereziánských reforem byly neškolené a teprve od konce 18. století povinně navštěvovaly lékařskou fakultu. Ale i v té době působilo mnoho porodních bab bez jakéhokoliv vzdělání. Protože se vyznaly také v bylinkářství, měly pro zdravotní poměry obyvatelstva větší praktický význam než malý počet graduovaných lékařů.

První známá zmínka o porodní bábě u nás je z roku 1284, kdy na ni pamatuje ve své závěti král Václav II. Nejstarší známý záznam o stavu porodních pomocnic je z roku 1200. Od roku 1651 se musely báby prokázat potvrzením o vykonané zkoušce. Do konce 16. století vyšlo v Čechách 8 spisů pro báby, ale byly značně primitivní. Dozvídáme se v nich, co dělat při nejrůznějších problémech provázejících těhotenství a porod, např. *„Která se žena břichatá urazí a bojí se, aby plodu nepotratila, ta jez koření vlašského kopru nebo i simě koprové a nebudeť jí nic“*. Lékař byl volán jen v nejnutnějších případech, většinou těžký porod vyřešil lazebník, ranhojič, bradýř nebo *„řezač močových kamenů“*.

K reformám došlo až za vlády Marie Terezie, kdy byl roku 1753 vydán *Generální zdravotní řád pro Království české*. Podle něj vyškolené babičky získaly odznak a medailonek s obrázkem své patronky *Panny Marie v naději*, kterou byly povinny nosit na krku, a *„mají také mezi sebou dobrou shodu a upřímnost zachovávati a navzájem si nezáviděti, nýbrž spíše v nastalých těžkých případech k sobě na každé požádání věrnou rukou a skutkem býti nápomocny a toho nikdy neodříkati“*. Podle přísahy, v tomto období vytvořené, mimo jiné také mohly báby mdlé děti, které by *„před příchodem na svět nebo z nedostatku kněze museli zemříti, nejinak z nouze křtíti než přírodní vodou slovy ‚Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého‘“*. Byly také povinny *„nezneužívati žádných pověrečných slov, přetvářek nebo takových prostředků, tajemství zachovávati... rodící ženu křesťansky těšiti a moudře raditi... také dle povahy a potřeby lékaře povolati... žádné osobě vdané nebo nevdané ze ziskuchtivosti nějaký lék, prášek neb jakkoli by se jmenovalo, čím plod z života mateřského vypuzen nebo usmrcen... mohl býti vyhnán... nijak nesmějí se opovážiti.“*

V roce 1782 bylo na olomoucké univerzitě zřízeno lyceum s medicínsko-chirurgickým učením, které vychovávalo městské a venkovské ranhojiče a školilo také porodní babičky. Poplatky za zkoušky většinou zaplatila vrchnost nebo jejich domovská obec. Od uchazečky se požadoval křestní list, domovský list a vysvědčení o mravech od obce nebo farního úřadu. Musely být zdravé a zvlášť je zdůrazněno, že mají umět číst a psát. Po ukončení studia a složení závěrečných zkoušek skládaly povinnou přísahu babskou, kdy jim byl přečten text: *„Slíbíte, že těhotným, rodičkám a šestinedělkám, k nimž budete povolána ku pomoci, a to jak chudým stejně jako bohatým, s tímto zde naučeným uměním budete nápomocny a že při tom věrně a svědomitě splníte všechny povinnosti, které jsou porodní bábě skrze zákony a předpisy a zvláštními instrukcemi předepsány“*

Dvorním dekretem z 5. října 1784 vznikla v Brně U svaté Anny první porodnice u nás – *Dům nemocných, porodu a nalezinec*. Mimo jiné sloužil jako *útočiště před hanbou* těm nejpotřebnějším ženám bez peněz; chudé ženy byly přijímány bez poplatku. Tady získávaly porodní babičky praxi pod odborným dohledem. 22. července 1825 bylo moravskoslezským guberniem nařízeno, aby do matrik (křtících knih) bylo u každého dítěte zaznamenáno, která bába byla při porodu, aby tyto zápisy byly úředně kontrolovány a aby *„nezmocněné“* báby byly pokutovány nebo i trestány žalářem.

V ratíškovickém sčítacím operátu z roku 1869 je zapsána na č.p. 46 (podle nového přečíslování č.p. 126) vdova Salingr Maria (r. 1925) a v rubrice *„úřad, živnost, řemeslo“* je uvedeno *„babka“*. Její dvě dcery Maria (r. 1851) a Anna (r. 1857) mají zapsáno jako živnost *„pomáhá“*, takže si v nich pravděpodobně vychovávala své následovnice. V nejstarší ratíškovické matrice jsou první záznamy o porodních babičkách psány německy a jsou téměř nečitelné. Roku 1858 je např. zapsána Julianna Mikůš z č.p. 34 (podle sčítacího operátu roz. 1812) a v období let 1829-1857 je uvedena Sidonia Matzek z č.p. 143.

Další matriční kniha už je psána česky. Od roku 1890 je zapsána *zkoušená porodní bába* Terezie Laga, roz. Marečková (*1840 Boršice u Velehradu, zemřela v Ratíškovicích r. 1907). To, jak složité bylo stěhování porodních babek za prací z místa na místo, jde vidět ze sčítacích operátů (při sčítání lidu). Má tu roku 1890 uvedeny tři děti – Cyrila, nar. 1869 v Domaníně, Antonii, nar. 1872 v Mikulčicích, a Annu, rozenou r. 1874 ve Veselí. Souběžně s ní pomáhala rodičkám i Františka Holečková, roz. Třísková (*1866 Ratíškovice) z č.p. 157. Ta žila v rozmezí let 1897-1908 také ve Svatobořicích-Mistříně. Pokud ratíškovické babičky nemohly, volaly se z okolních vesnic. Např. 5. 2. 1891 při porodu Josefa Foltýna, jehož otec byl *„havíř na Albertíně, šachtě u Ratíškovic“* a rodina bydlela v *osadě Na drahách,* pomáhala Emerencie Rusňák z Dolních Dubňan. Dítě bylo o tři dny později pokřtěno v ratíškovickém kostele. Někdy vypomáhala Františka Vávrová z Vacenovic nebo Antonie Hůlková ze Soboněk. V roce 1898 je po celý červen zapsána *výpomocná bába Rozina Kordula* z č.p. 194. V únoru 1899 rodila bába Laga pravděpodobně komplikovaný porod prvorodičky za pomoci obvodního lékaře, dítě bylo pokřtěno farářem hned v den narození, ale za tři dny zemřelo.

V roce 1899 má první záznam o pomoci při porodu *zkoušená bába Magdalena Šeděnka, č.p. 284*. Podle záznamů však chodila do chudších rodin, protože jako otec dítěte je většinou zapsán nádeník, domkař nebo v jednom případě byla i u porodu dvojčat obecního pastýře Josefa Koplíka, který bydlel v *obecním špitále* (chudobinec postavený roku 1894 v místě dnešní prodejny vodo-topo za poštou).

Od července 1903 do roku 1906 pomáhala rodičkám *zkoušená bába Anežka Brhelova, č.p. 98,* a krátce také *nezkoušená bába Marie Šticová, č.p. 22*. V roce 1906 je poprvé zapsána *zkoušená bába Marie Volfová, č.p. 103*, která od roku 1907 převzala živnost po bábě Laga. V roce 1908 je první zápis o *zkoušené porodní bábě* Františce Holečkové z č.p. 189, která pomáhala až do roku 1933. Roku 1910 má záznam *zkoušená bába Marie Vlasák, č.p. 181,* a *zkoušky babické* pravděpodobně složila Marie Šticová. V tomto roce se jedenkrát objevuje zápis o *zkoušené bábě Františce Roštínské, č.p. 198,* (*22. 1. 1866 Lovčice; ve sčítacím operátu z roku 1910 má uvedeno jako povolání *samostatná pomoc při porodech*). Od března 1922 je zapsána Františka Holečková a od roku 1924 po čtyři roky souběžně s ní pomáhala rodičkám Františka Neduchalová z č.p. 353.

V listopadu 1928 vyšel zákon *O pomocné praxi porodnické, jakož i o vzdělání a výcviku porodních asistentek.* Od té doby se toto oslovení začalo používat oficiálně.

V únoru 1929 je poprvé takto zapsána Alžběta Součková, roz. Sýkorová (*1897 Rohatec) a od roku 1931 už je zapsána jako *zkoušená porodní asistentka.* U některých dětí je zapsána jako Alžběta či Emilie a po obci se často stěhovala, protože jako číslo jejího domu je uvedeno 294, 97, 273, 265 či 557. Pracovala v Ratíškovicích velmi dlouho a teprve v roce 1947 se u jejího jména objevuje také *zkoušená bába* Marie Zaviačičová, roz Matulová (*1899 Velké Meziříčí) z č.p. 569.

V roce 1950 se do matriky jméno porodní asistentky nezapisovalo, v dalších letech 1951-1956 je opět uvedena Marie Zaviačičová, která žila v naší obci až do roku 1963, kdy se odstěhovala do Čejče. Jako poslední dítě rozené v Ratíškovicích je uveden po mnoha letech porodů v nemocnicích v roce 1968 Luděk Michenka a u jeho narození už nebyla porodní babka, ale v knize je zapsán obvodní lékař MUDr. František Snášel.

Zákon z roku 1948 zařadil obor porodní asistentka do vyššího sociálně zdravotního studia a v jeho rámci studovala také Ludmila Bačíková, roz. Kotková (*1932 Radějov), která k nám přišla s manželem a dcerou v roce 1957. Jako *terénní porodní asistentka*, která má v péči šestinedělky, se postarala o spoustu ratíškovických rodiček a doposud je to pro všechny *babka* Bačíková. Po ní v 80. letech chvíli zastupovala paní Koudelová z Rohatce a asi v roce 1986 ji zastoupila Věra Vybíralová. Ta po odmaturování na Střední zdravotnické škole v Kyjově složila v Brně navíc rozdílovou maturitní zkoušku z porodnictví a gynekologie a jako zaměstnanec hodonínské nemocnice začala kontrolovat i ratíškovické maminky a jejich miminka.

Foceno kolem r. 1922 - manželé Souček Stanislav (*Valašské Meziříčí) a Součková Alžběta r. Sýkorová (*1897, Rohatec, porodní babka), dcera Součková Jarmila prov. Šestáková (podruhé pr. Škurková, mimo). *Foto zapůjčila Apolonie Součková, č.p. 624.*

Na přelomu 80. a 90. let se začal v porodnicích zavádět systém rooming-in, kdy je děťátko s matkou na pokoji hned po porodu a ona by se o něj měla naučit postarat. Práce terénní porodní asistentky začala být „zbytečná“ a naše *sestřička Věrka* proto od května roku 1993 pracuje u ratíškovického obvodního doktora. K maminkám dochází po příjezdu z porodnice dětská lékařka, která však zkontroluje pouze stav novorozence. Probíhají neustálé debaty o tom, co je pro maminky a jejich potomky lepší - jestli asistentka ano, či ne. Jak to dopadne, uvidíme v budoucnu.

Irena Bařinová

Sestry

Anetka (14 let) a Dominička (11 let) Šabovy z Ratíškovic jsou sportovkyně. Jejich věk se teprve ne moc přehoupl přes desítku, ale sportu se věnují už hodně dlouho (6 a 5 let). Ony samy i jejich rodina, která je směruje, ve mně vzbudily mnoho obdivu. Ráda se o něj s vámi podělím.

Sestry se věnují karate, které pochází z Japonska a patří k němu kázeň a disciplína. Obě děvčata patří do hodonínského klubu Nidoshinkan Dojo (zkuste si vyslovit *„nydošinkan dodžo“*). V češtině je to - Volná cesta k srdci. A ještě pěkné z bodů kodexu - „zákoníku“ Dojo: *„ Zdržet se neuváženého a násilného chování, rozvíjet odvahu a vytrvalost ...“*

Po páté třídě Anetka a nyní i Dominička přešly studovat do Hodonína, kde obě chodí dvakrát v týdnu na tréninky. Ty nejsou žádné peříčko. Kromě perfektní znalosti základů disciplíny kata a kumite děvčata musí posilovat, protahovat, umět tělo stabilizovat a obráceně rychle uvést do pohybu. Aby katu „udýchala“, musí sportovkyně dech ovládat více jak dobře, a to chce svou průpravu.

Právě jsem nastínila jen část toho, co je ukryto za výbornými výsledky mladinkých ratiškovijanek. Před uvedením výsledků je nutné upřesnit: KATA je sestava, prováděná jednotlivcem a do hodnocení při závodech se promítnou i velmi malé odchylky. KUMITE je boj dvou, ale prováděný náznakově. Dotek je nepřípustný, je chybou. Ať nyní promluví sportovní výsledky sester. Nejprve ty letošní:

29. 4. 2012 Brno, Český svaz karate goju ryu (styl) – Aneta i Dominika Šabovy se staly mistryněmi České republiky v kata (Anetka v kategorii dorost, Dominička žákyně).

5. 5. 2012 na otevřeném mistrovství Moravy a Slezka zvítězily opět obě Anetka v kumite a mladší Dominika v kata.

26. 5. 2012 Grand Prix Ústí nad Labem v sestavě kata Dominika vítězí, Anetka je zde v kata druhá.

Děvčata nyní rozdělím.

Letos čtrnáctiletá Anetka – velmi cenná jsou její dvě vítězství v loňském roce 2011 při těžkých mezinárodních soutěžích Grand Prix v Ústí nad Labem a Hradci Králové v kata. Výborně reprezentovala Jihomoravský kraj na letní olympiádě dětí a mládeže, kde v kata zvítězila a v kumite byla třetí. Nezapomenutelné pro ni pak bylo i následné přijetí úspěšných sportovců u hejtmana Haška. Závěr roku 2011 měl u Anetky podobu dalších tří prvních míst. NEUVĚŘITELNÉ, a to mým úspěchy od 8 let, kdy s karate začínala.

Jedenáctiletá Dominička loni zvítězila nejen v sestavě kata v Ústí nad Labem, ale i v kumite při vánoční ceně Mladá Boleslav. Na mistrovství ČR žáků byla v sestavě kata třetí. Jak vidět, o tři roky mladší sestra jde v úspěšné stopě sestry starší. To je velká radost i pro nás v Ratíškovicích.

P.S. V rumunské Bukurešti proběhlo 8. Mistrovství Evropy kadetů, juniorů a závodníků do 21 let ve sportovním karate Goju ryu. Tým juniorek reprezentovala i ratíškovická Aneta Šabová. Společně s dalšími dvěma reprezentantkami vybojovali v kata druhé místo a staly se Vicemistryněmi Evropy. Blahopřejeme!

Marta Kordulová, *kronikářka Ratíškovic*

Fanynky jely až do Slušovic

V sobotu odpoledne 21. září sluníčko nic hezkého neslibovalo, protože se nad Moravou hrálo na schovávanou. Přesto se rozhodlo několik fanoušků odjet do Slušovic za Zlínem na dostihovou dráhu. Již po několikáté tam reprezentují Ratíškovice krásní koně našeho chovatele a celostátního šampióna Jaromíra Kotáska. Znáte ho všichni, ale my jsme se rozhodli, že mu pojedeme fandit, aby zase přivezl vavříny vítězství. Nezklamal nás a se svým klusákem Busby Cartouche vyhrál o celou délku.

Jaroušku, jen tak dál! Určitě jsme ve Slušovicích nebyli naposled, ale jestli nám Praha tyto krásné zážitky přetáhne do Chuchle, budeš tam asi sám, jenom se svými věrnými podkoními a přepravci.

Dana Voříšková

Jubileum

2002 – 2012
10 let Mikroregionu Nový Dvůr

Ani se mi nechce věřit, že náš mikroregion má deset let. Vzpomínám si na jednání Zastupitelstva obce Ratíškovice, kdy přišel s návrhem na založení svazku obcí starosta Josef Uhlík. Tehdy jsem si říkala, že sdružení více obcí bude dobré tak maximálně k čerpání peněz z EU. Nejdříve svazek založily obce Milotice, Ratíškovice, Skoronice, Vacenovice a Vlkoš. V témže roce pak přistoupila do svazku obec Svatobořice-Mistřín. Dnes, když se ohlížím za činností mikroregionu, musím vzdát hold osvíceným starostům a zastupitelům všech obcí svazku v čele s první manažerkou Annou Čarkovou a první předsedkyní Alenou Presovou. Nemalým podílem, zvláště při tvorbě Strategie mikroregionu, nezávislým pohledem na celý region a jeho budoucímu rozvoji, přispěl Michal Pospíšil, tehdejší ředitel Školy obnovy venkova a pozdější poradce ministrů zemědělství.

Nezapomenutelná pro mne byla výstava jeho fotografií ze všech obcí mikroregionu a v údivu jsem nejen já – nepoznala jsem některá místa v rodné obci, jak byla nevábná a zanedbaná. Nastavil nám tím pravdivé zrcadlo na nepěkné prostředí a místa kolem nás, které jsme už vnímali místní slepotou. Již z první Strategie byl zřejmý potenciál pro rozvoj šetrné venkovské turistiky, a tím se také shromáždění starostů ve svých rozhodnutích řídilo. Během deseti let bylo realizováno velké množství různých setkání, vzdělávacích seminářů, společných projektů jak investičních, tak i neinvestičních ke zlepšení kvality života místních obyvatel a vytvoření image turisticky přitažlivého a prosperujícího regionu.

Od začátku byla velká snaha zapojit nejen zastupitelstva obcí, ale také občany tak, aby braly mikroregion za svůj a věděli, proč je a k čemu slouží. A dnes máme krásné a příjemné společné setkávání lidí všech věkových skupin při Silvestrovském pochodu za prasátkem, společenských plesech mikroregionu nebo na Trhu místních produktů a řemesel, uměleckých sympoziích atd. Úžasná byla atmosféra při letošních Regionhrách ve všech obcích mikroregionu, pojatá pokaždé překvapivě zajímavě a jinak. Potěšitelné je, že se lidé nebojí aktivně zapojit do těchto akcí a sami přichází s nápady na nové aktivity.

Na platformě Mikroregionu Nový Dvůr vznikla mimořádně úspěšná místní akční skupina Kyjovské Slovácko v pohybu o.s., která spojuje a je prospěšná v dotačních příležitostech šesti mikroregionům, a tím několika desítkám obcí širokého regionu.

Je mi ctí, že jsem měla možnost v mikroregionu pracovat a poznat tím i velké množství správných a poctivých lidí, kterým záleží na tom, kde a jak žijí a budou žít jejich děti a další generace.

Za dobu fungování si získal svazek obcí Mikroregion Nový Dvůr respekt a uznání v širokém regionu. Na zkušenou k nám jezdí jiné mikroregiony z celé republiky i ze Slovenska. Chci popřát tomuto úspěšnému sdružení do dalších let hodně zdaru, dobrých nápadů, přijatých projektů a osvícených, ochotných lidí se zdravým selským rozumem a srdcem na pravém místě, kteří věří v rozvoj našeho historicky bohatého, vinařského, folklorního a kulturního regionu. Ať se nám Všem společně dobře daří.

Jaroslava Kundratová

Navštivte stránky mikroregionu
www.novy-dvur.cz

Dění v agility

„Tyto závody jsou začarované“, jsem se zoufalým výrazem ve tváři sdělovala Dušanovi. Mé mejly na žádost o sponzora zůstaly bez odezvy, objednané poháry sice byly, ale nikdo nám nepotvrdil objednávku a na výsledky jsme nemohli nikoho sehnat. *„To nějak dopadne“*, řekl manžel, ale já ten optimismus vážně nesdílela a zoufalstvím jsem myslela, že budu brečet.

Na samotné závody se nám přihlásilo opravdu hodně týmů a měli jsme strach, jak to zvládneme. Ale ukázalo se, že se na „ovečky“ už můžeme spolehnout, protože po prvních závodech věděly, co a jak mají dělat, a stačilo jen říct a nebo naznačit a vše bylo tak, jak mělo. Hladký průběh byl i díky kvalitnímu zpracování výsledků.

V září jsme byli pozváni na Pohádkový les, kde jsme měli možnost ukázat, co už umíme. Bylo nás docela dost a měli jsme radost z toho, že spousta našich má zájem ukázat, co se už naučili. Na tuto předváděčku si Kika nachystala v převlečení Šmouly tanec ze psem a s Dastíkem se za týden, který měli do předváděčky, naučili i sestavu. V tak krátkém čase se jim to vcelku podařilo a výsledek byl hezký. Děvčata předvedla, i o čem agility je, a Radek s Atíkem (4 měsíční štěndo) předvedli menší ukázku poslušnosti a nácvik překážek v agility.

Co víc dodat? Užili jsme si to všichni a pro většinu to bylo „otrkávání“ před větším počtem lidí (účast byla opravdu hojná a počet nás překvapil). Lucky dogs ukázali, že již něco umí.

Poslední sobotu v září jsme se v hojném počtu zúčastnili závodů v Sedleci a i tam naši předvedli, že se neztratíme a všichni jsme stáli na bedýnce úspěchů. Závody to byli hodně vydařené nejen kvůli tomu, že se nám dařilo, a to i přesto, že konkurence byla velká. V říjnu (27.10.) pořádáme naši letošní poslední agiliťáckou akci. Komu se zalíbil tento sport a bude mít čas, může opět přijít a podpořit všechny týmy, v kantýně si dát třeba grog a popovídat si s přáteli.

Lidka & Dušan

Dědictví našich krojů si zachovejme

Místní jednota Orla pořádala již IV. burzu slováckého oblečení a obutí pro děti i dospělé, a to v sobotu 8. září a v neděli 9. září 2012. Burza byla v hojném počtu navštívena, úspěšný byl i příjem a prodej věcí. Vše se nakonec prodalo. Něco bylo v lepším stavu, něco zase v horším, ale i tak byla vidět snaha některých kupujících o opravu těchto krojů, popřípadě i možnost využití jako vzoru k zhotovení nového kusu kroje.

Měli jsme z toho velkou radost. Jen nás mrzelo, když někdo přišel s tím, že všechno vyhodili do popelnice. Nikdo v tom nechodil a ani nikdo chodit nechtěl. To, čím se u nás někdy pohrdá, je zase v některých vesnicích na Vysočině nebo u Brna vzácností. Zakládají krojové hody a zábavy a je jim jedno, jaký kroj zrovna na sobě mají, jen když mají vůbec nějaký. My na Slovácku máme kroje jedny z nejkrásnějších, ale také nejdražších. A proto je velká škoda, když některý z kousků zůstane ležet na dně popelnice.

Příští burza se předběžně plánuje na duben 2013. Tímto děkuji všem, kteří přinesli věci k prodeji i těm, kteří této možnosti koupě využili. Též patří poděkování všem, kdo se přičinili o zdárný průběh celé burzy.

Terezie Pištěková

Letní šachový tábor ve Vřesovicích

Jednou z možností pro žáky ZŠ Ratíškovice, navštěvujících šachový klub, jak prožít prázdninové dny, byla účast na Letním šachovém táboře ve Vřesovicích, který se konal od 11. do 25. srpna 2012. Stanová základna Klubu turistů Bučovice se na 14 dní stala malým střediskem dětských šachových talentů. Dopolední výuka, kde děti soutěžily o zisk vyšší výkonnostní třídy pod vedením V. Novákové (rozhodčí 1. výkonnostní třídy), byla zpestřena simultánními hrami s M. Syslem, M. Pakostou i L. Divišem, ale také skvělou partií tzv. naslepo (M. Pakosta - M. Sysel 1:0).

Odpoledne již patřilo koupání a společným hrám v okolní přírodě, vždyť počasí nám přálo. Lov Tarzana, Pochod smrti, Šifry a rébusy, Stezky odvahy, ale i Vítání východu slunce nebo celodenní pochod spojený s návštěvou a prohlídkou s odborným výkladem stájí s koňmi různých plemen v Hypocentru v Koryčanech a řada dalších atraktivních her se staly společně se skvělou kuchyní trvalou vzpomínkou na dny strávené v podhůří Chřibů.

Spolupráce mezi Klubem šachistů v Bučovicích a Šachovám klubem při ZŠ a MŠ Ratíškovice přinesla své výsledky v podobě tábora, který byl velmi dobře oceněn nejen dětmi, ale i dospělými. Z Ratíškovic se zúčastnily: Lucka Kulíšková, Lenička Kratochvílová a Gabka Zemánková.

Mgr. Alena Kubáčková, *vedoucí ŠK*

Šachy po prázdninách

Celkem 30 šachistů s III. až V. výkonnostní třídou se sešlo 29. září 2012 v 10.00 hod. v jídelně ZŠ Ratíškovice, aby si po prázdninách zopakovali šachovou hru. V Ratíškovicích se již podruhé konal šachový turnaj pro děti této výkonnosti, neboť kde jinde než na menších místních kláních lze připravit děti na napětí a stres, který zákonitě doprovází krajské či celorepublikové turnaje. Právě zde dětem organizátoři a rozhodčí vštěpují základy samostatné orientace v rozpise, kontroly postavení šachovnice, kontroly hodin, volání rozhodčího – projednání přestupku proti šachovým pravidlům, povinnost po zakončení partie atd. Krůček po krůčku se Ratíškovice stávají uznávaným šachovým centrem pro děti, které chtějí blíže poznat tuto hru.

Turnaj byl veden jako celek, avšak hodnocení bylo ve dvou kategoriích, mladší – do 12 let (Jožka Škorpík obsadil 2. místo) a starší kategorie – od 12 do 16 let (David Toman obsadil 2. místo). Zastoupení ŠK Ratíškovice bylo poměrné silné, výsledky dalších jsou na webových stránkách klubu. Atmosféra celé akce byla téměř rodinná, vždyť šachoví organizátoři se znají a jejich zájem na zdaru akce je maximální.

Tímto děkuji za spolupráci nejen lidem tzv. od šachů (Ing. P. Trávníčkovi, RNDr. D. Ciprysovi, Mgr. M. Hurtovi i M. Skalkovi (jako pomocnému rozhodčímu z řad dětí), ale i Mgr. Bc. J. Hanákovi a PhDr. R. Šťastnému za podporu, a ovšem také Ing. M. Škorpíkové za profesionálně připravený bufet a A. Kristové za závěrečný úklid všech využitých prostor.

Mgr. Alena Kubáčková

Výzva Šachový klub při ZŠ a MŠ Ratíškovice hledá šachisty z řad dospělých k pravidelné spolupráci s dětmi. Prosím, uvažte své možnosti a přijďte mezi nás. *(Alena Kubáčková, mobil: 728 993 973, e-mail: alenakubackova@seznam.cz)*

Skauti

Junák telegraficky

Zahajovací táborák, hra Kolotočáři, lanové centrum, fotosoutěž - vše v jednom proběhlo u klubovny v sobotu 8. září 2012. Po velkých prázdninách jsme se zase všichni sešli na zahajovacím táboráku u klubovny. Letos bylo o doprovodný program pro širokou veřejnost postaráno velkolepě, a to hlavně za pomoci mladších rádců a rádkyň z oddílů Tuláci a Squaw, kteří se zapojili do projektu Finanční gramotnost - Akce pro veřejnost. Řeč je o hře Kolotočáři, jejímž cílem bylo názorně ukázat klukům a děvčatům z 1. stupně, že každá sranda něco stojí. Jak již tomu v životě bývá, aby se mohly peníze utratit například za projížďku na koni, pokreslení obličeje či zakoupení sladkosti v bufáči, je potřebné si je nejdřív vydělat. Možností bylo hned několik – od zahradničení, přes stavění domečků skřítkům až po vyzkoušení si elektrikaření formou drátové dráhy.

Velkou atrakcí bylo také lanové centrum plné nízkých i vysokých překážek. Pod vedením zkušených instruktorů si nejen děti mohly vyzkoušet projít se ve výšce okolo deseti metrů a pak se snést na zem - vše samozřejmě jištěně Lanáčem.

Součástí akce bylo také ukončení Fotosoutěže, které naše středisko vyhlásilo před prázdninami. Konkrétně se jednalo o výstavu soutěžních snímků s anketou o nejlepší fotografii a následné vyhodnocení výsledků a předání cen. A jak to dopadlo? 1. místo (stativ) obsadila Šurka s fotkou *„Kam se valej, když jsou alej“*, 2. místo (kniha) Essmo z Vracova fotka *„Výskok“*, 3. místo (kniha) získala fotografie z archívu Junáka Ratíškovice s názvem *„Palis mladý hlasatel 90. léta“*, 4. místo (tisk velkoplošné fotografie) získal Jirci s fotografií, která má název *„Dotek světla“*. Další fotografie můžete vidět buď na junácké nástěnce, nebo komplet všech soutěžních fotografií na *www.junak-ratiskovice.cz / fotosoutez-2012*.

Palis

Pravidelné schůzky junáckých oddílů

Oddíl Tuláci
(hoši od 7 do 15 let)
Schůzky každou sobotu od 15 hod.

Oddíl Squaw
(dívky od 7 do 15 let)
každý pátek od 16.30 hod.

Oddíl Trojka
(hoši i dívky od 7 do 15 let)
družinové schůzky:
pondělí od 17.30 hod. *Šídla*
úterý od 16.30 hod. *Lvíčata*
čtvrtek od 16.30 hod. *Orli*
(oddílovky
jednou za měsíc)

Více informací o oddílech na **www.junak-ratiskovice.cz**

Memoriál generála Sergeje Jana Ingra 2012

I letos se náš oddíl Tuláci zúčastnil začátkem školního roku této zajímavé military akce. Letošek však nebyl pouhou zábavou, ale také jsme se zúčastnili pietního aktu, kde jsme vzdali hold ku příležitosti 70ti let od smrti oddaného vlastence Oldřicha Pechala a dalších odbojářů z Kyjovska a uctění jejich památky. Mezi přítomnými byly i významné osobnosti, jako například ministr obrany Alexandr Vondra.

Po čestné salvě následoval přesun do parku, kde nám a veřejnosti představovali ukázky bojových technik a vysvobození zajatce, vše se slepou municí. Místní sbor militaristů nám přichystal závod, zde děti zkoušely svou dovednost. Jako odměnou jim byla darovaná vojenská strava (KDP) a památeční pexeso a jiné tiskoviny. Tuláci se rozhodli podpořit humanitární akci militaristů, a to darem školních potřeb do Afghánistánu pod záštitou Lvíčka Míry.

Nakonec jsme se spolu se slovenskými krajany vydali do nedalekého lesa, kde jsem si vyzkoušeli paintball. Děti byly rozděleny do výsadkových týmů a měly za úkol eliminovat nepřátelského důstojníka, ale bránilo jim v tom minové pole, nepřátelská hlídka a odstřelování zásob nepřítele na padáku. Celá akce proběhla v rámci projektu Společně proti neonacismu.

Pavel Foltýn

Kalendárium

Co nás čeká?

- **Bigglesův memoriál** (dušičkový závod) 23. ročník - sobota 3. listopadu 2012
- **Turnaj KPS v kuželkách** - pátek 16. listopadu 2012 od 19.00 hodin
- **Junácká zabíjačka** - sobota 8. prosince 2012

Výprava KPS do Mikulova a okolí

Pátek 28. září 2012 (sv. Václav)

Není žádným tajemstvím, že Mikulov a jeho okolí je dokonalá turistická lahůdka. Proto do této lokality také nasměrovali své kroky členové KPS (Klub přátel skautingu) při svém pravidelném podzimním svátečním výjezdu. Navštívená místa: Sv. Kopeček, lom Turold, geopark a Jeskyně na Turoldu, Kozí hrádek, hrobka Dietrichsteinů a samozřejmě Mikulovský zámek. Bylo nás kolem třiceti, počasí bylo krásné, a pokud někdy nevíte kam na výlet, tak volbou Mikulova a okolí rozhodně nic nezkazíte.

Ať žijú Poláci

Když sem sa dověděl výsledek losovačky o lístky na letošní fotbalové Euro, byl sem zklamaný, neboť na mňa vyšlo až čtvrtfinále. Ale jelikož sme sa tam ze základní skupiny nemoseli vůbec dostat a navíc polské město Wroclav alias Vratislav, kde sa naše zápase konaly je blízko (asi 130 km za hranicama), rozhodl sem sa jet aj bez lístku - trochu si užit atmosféry, trochu pochodit město.

Vzadu zleva: Přemek Kouřil, Marta Kordulová a Jenda Toman

Vybral sem si rozhodující zápas o postup s domácím Polskem. Vyrazili sme autem ve třech v sobotu brzo ráno a už první zastávka na benzínce v Lanškrouně byla interesantní - maník, který měl zřejmě nakoupeno, jal sa nám popisovat místní pamětihodnosti, mezi nimiž vynikl zdejší polský „mediální" farář Czendlik. Na další benzínce sme zase dostali naše nalepovací vlaječky a takto vybavení sme vjeli na území Polska. A od prvních kilometrů bylo poznat, že sa tady koná nejaká událost - vlajky v oknech, na plotech, na autech. Než sem pochopil jejich směrové tabule, tak sme si jemně zakufrovali, ale jinak byla cesta po krásné nové silnici v pohodě.

Parkujeme na jižním záchytném parkingu u konečné tramvaje a zároveň u hřbitova – snáď tady nebudú pohřbené naše postupové naděje…? Poté, co sme jako správní cestovatelé poobědvali řízky s oharkama, necháváme sa fešnú tramvajačkú odvézt do města. A hned na asi třetí zastávce to začalo - do tramvaje vtrhla grupa hlučných polských mladíků v dresách a s vlajkama. Co sa stane? Začnú sa s nama hádat nebo dokonca bit jak s Rusama? Rozuzlení přišlo vzápětí – srdečné pozdravy, plácání po zádech, zvídavé dotaze, jako: *„Bude hrát Rosický?"*. Trochu nevěříme vlastním očím. A to byl teprv začátek.

Vystupujeme ve středu města a hned si kupujeme šále našej reprezentace. Stánkař je tak zmatený z návalu lidí a přepočítávání z korun na zloté, ze zlotých na eura, z eur na koruny a opačně, že nám nakonec vracá mnohem víc, než sme mu dali! Inu, je to daň za to, že my ani Poláci ještě nemáme euro. Motáme sa výhní centra a všady tisíce usměvavých Poláků, keří sa sem sjíždajú jak na púť. Bílo-červená na stovky způsobů. Zdravíme sa, fotíme sa, objímáme sa. A ideme sa na to podívat zvrchu – zdoláváme zpoceně 300 točitých schodů rozhledny, ale stojí to za to. Vidíme střed města s radnicí a řekou s ostrůvky jak na dlani. Také dva stadióny – ten starý, kde sídlil místní klub Šlask a ten nový, kde sa hraje Euro.

Rozhicovaní sa idem zchladit do kostela, kde překvapivě moc Poláků néni. Že by to už měli předem zařízené? No uvidíme. Opět do výhně (velko)města. A zasej zdravení, focení, objímání. Až sa člověk ptá:*„Nezdá sa ně to? Hrajeme proti nim? Nejsú to všecko enom herci? Myslijú to doopravdy?"*. Zchlazení ve fontáně a spočnutí v parčíku. A nanovo. Je podvečer a atmosféra graduje. Všady sa rozléhajú decibely. Folkloristi v krojách a s valaškama hrajú a tancujú jak o dušu okolo trabanta. Eště jeden kostel. Focení s polskýma modelkama. Štamprle s bodrýma maníkama. Pouliční červenobílý karneval (a do něho trocha našej modrej). Tlačíme sa ve fanzóně mezi tisíci. Neustálé stisky rukou, pozdravy, objetí, jak od medvěda. Slzy v očách. Koncertuje Ewa Farna. Návštěva údajně nejstarší hospody na světě pod radnicú – néni tady ani noha, všecí sú venku a hřejú sa na slunku. Eště chvílu pozorujeme ten červeno-bílý rej barev a pak sa vydáváme do nedalekého českého domu. Naše nadšení z atmosféry je okamžitě zchlazeno - žádná fanzóna tu néni a ani na záchod nás tady nenechali jít – vstup enom pro vipky, a to my evidentně nejsme.

Zato pro Poláky je dneska VIP každý Čech (i když slovy Bolka Polívky řečeno: *„Já su Moravák, ty vole!“*). Jedeme tramvají z města na stadion a přitem hledáme fanzónu s obrazovků, kde bysme shlédli zápas. Ale už vystupujeme u nového krásného fotbalového chrámu a obdivujeme ho zvnějšku. Podle reakcí publika sa tam už obě repre rozcvičujú, takže nejvyšší čas najít místo k dívání, navíc nad hlavama sa hónijú dešťové mraky.

Do fanzóny, asi dvě zastávky šaliny od stadiónu, sme dojeli právě včas – hrajú sa hymny. Stúpáme si už za déšťa mezi stovky Poláků a od začátku trneme, neboť nás na nedalekém stadiónu přehrávajú a gól v našej síti visí, jak sa říká na vlásku. Bez Rose to ide ztěžka. Přežili sme to, ale bez úhony, vlásek vydržal, v půlce je to bez gólů, a to nám zatím na postup stačí. Neco zakúsnút a vzhůru do boja - déšť houstne.

Remízový stav nám ale brzo přestává vyhovovat – Řeci totiž v souběžně hraném zápase dávajú gól Rusku a my nutně potřebujeme zaskórovat. Ve druhé půlce přebíráme otěže zápasu a pak sa to stalo. Před dvoma rokama eště druholigový Petr Jiráček si zasekává obránce a podél gólmana posílá „šouráček“ do brány. *„Góóóóól!!!“* řveme mezi stovkama ztichlých a zmoklých polských fans, Jenda Toman vyskočí dokonca na stůl a mává národním dresem! Nenásleduje ani jeho inzultace, ani sprška nadávek, až po chvíli šoku sa zasej ozývá:*„Polska, Polska!“* Fakt nekecám…

Držíme jednogólový náskok až do poslední infarktové minuty, v níž Michal Kadlec vyhlavičkovává míč letící do našej opuštěnej brány – poslední polská šance pohasla, radujeme sa z postupu, Poláci smutnijú z vyřazení. Paradoxně mohl byt jejich smutek ještě větší, kdyby vyrovnali, sami by si nepomohli, naopak by vyřadili nás a do čtvrtfinále by nechtěně poslali nenáviděné (viz historie) Rusy. To sa ale naštěstí nestalo!

Ačkoliv zklamání domácích je obrovské, postupně k nám chodijú, podávajú nám ruky a blahopřejú k postupu! Vrcholem všeho je situace, kdy čtyři mladé Polky berú našu účastnici zájezdu, dávajú ji hobla a dodávajů k temu: *„Dyť je to jenom sport!“* Konsternováni jim to oplácáme aspoň darováním šále našej reprezentace.

Gratulace pokračujú aj v šalině na zpáteční cestě, při níž vidíme ve středu Wroclavi tisíce zklamaných Poláků. Na hřišti sice dnes prohráli, ale u nás to vyhráli na celé čáře! Temuto říkám důstojná prohra! Dneska by mě vůbec nemrzalo prohrát, protože domácí by si to za svoje chování naprosto zaslúžili! Tento národ pro mnohé enom národem kšeftmanů, pánbíčkářů. Prostě národ Pšonků nás pozitivně šokoval a ukázal, že je nekdy dobré bořit zažité stereotypy.

Dom sme v pohodě i přes nejaké objížďky dojeli ráno. Dovézli sme neenom postup, ale hlavně pocit sounáležitosti, hrdosti a důstojnosti. A to sa nedá kúpit ani za miliardu. Byl to můj nejsilnější pozitivní zážitek v životě (a že sem už neco projel a neco prožil…). **Díky, Poláci!!!**

Přemek Kouřil

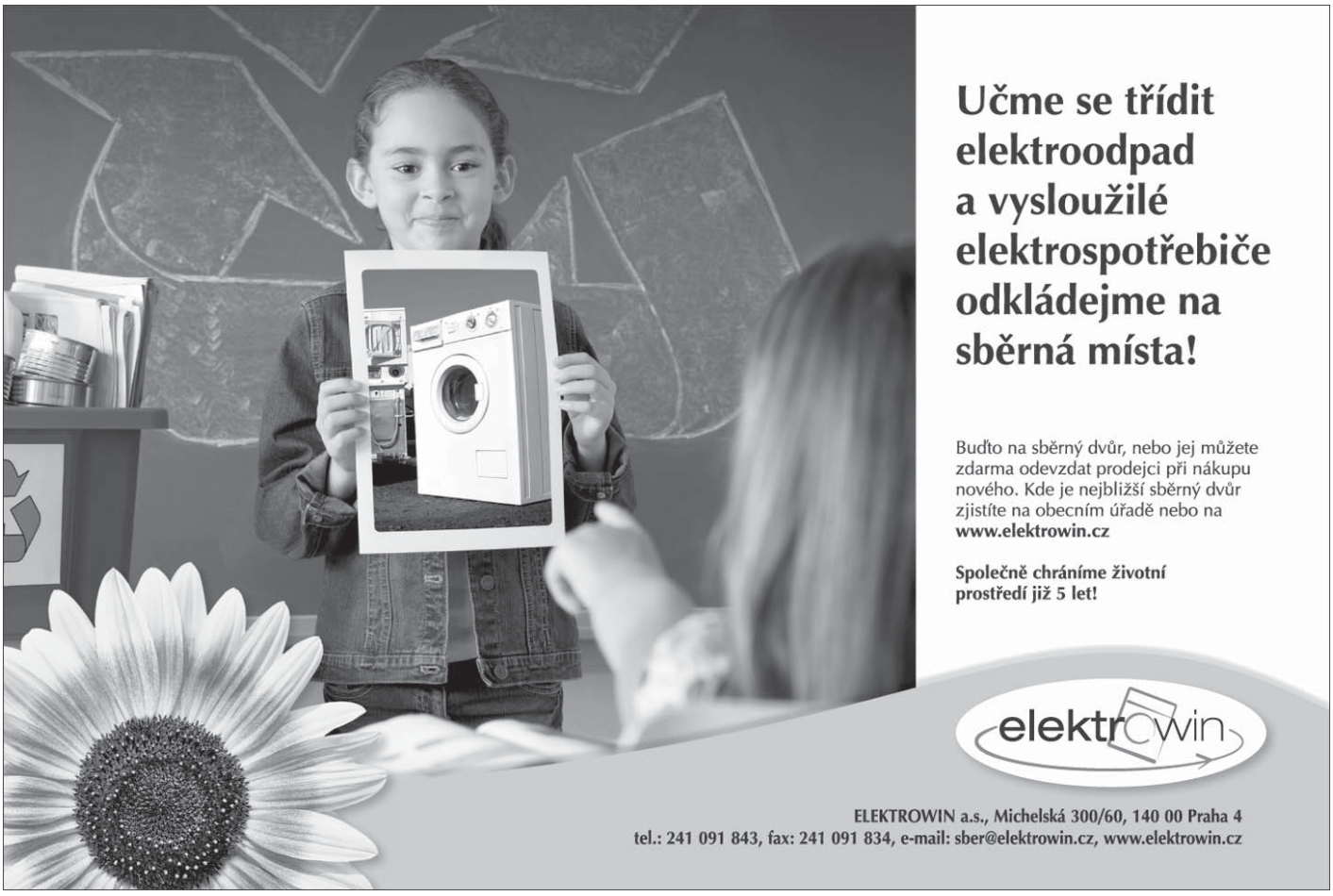

Olympiáda v Londýně 2012
mým pohledem

Už je to víc jak měsíc, co jsem se vrátil z návštěvy olympijského města. Myšlenka zúčastnit se olympiády jako divák začala klíčit už v den (6. 7. 2005), kdy byl Londýn zvolen olympijským městem. Když jsem zaslechl tuto zprávu a večer jsem při telefonickém rozhovoru se svou sestrou Vladkou, tou dobou již několik let žijící v Londýně, tuto možnost nadhodil, tak nebyla proti. Vlastně jediná podmínka byla, že budu v době konání her v Londýně bydlet.

Plynul čas a vlastně už jsem na domluvu zapomněl, když v dubnu 2011 při jedné z návštěv u nás se mně Vladka zmínila o tom, že probíhá internetová registrace objednávek vstupenek na jednotlivé soutěže. S její pomocí jsem si objednal asi 15 vstupenek s tím, že asi všechno nevyjde. A nastalo čekání až do července 2011, jaké lístky vlastně získám. Po obdržení e-mailu a zjištění, že mám rezervován pouze jeden jediný lístek, jsem začal nahánět dostupné lístky, které se v České republice prodávaly volně již od května a mizely jako pára nad hrncem. Atletika ani plavání už nebylo možno zakoupit, a tak jsem nepohrdl volejbalem, basketem a plážovým volejbalem. Ostatní sporty, jako šerm, zápas, lukostřelba nebo teekwondo mě až tak nezajímaly, neboť cena zbývajících zajímavých lístků byla pro mou peněženku nedostupná.

Ještě při silvestrovském pochodu za prasátkem se mně zdálo, že Olympic games jsou daleko. Ovšem začátkem února 2012 jsem už rezervoval letenku. Domluvili jsme se na třítýdenním pobytu. Asi měsíc před odletem se mně podařilo přes internet koupit lístek na fotbal do Wembley a ještě jsem vsadil na účast ženského basketbalového týmu v bojích o bronz.

Tyto lístky jsem obdržel ve čtvrtek 19. 7. a v úterý 24. 7. jsem za

Zleva: Luděk Vacenovský, Iveta Vacenovská a Dana Hadačová

pěkného počasí z Brna odlétal směrem za kanál La Manche. Za kanálem mě přivítalo netypicky teplé počasí, které po zprávách, že neustále prší, málem zhatilo i překvapení naší sportovní delegace (ano, známé holínky při nástupu).

Již následující den po příletu jsem byl shlédnout štafetu s olympijským ohněm, která měla jeden z mnoha úseků nedaleko mého přechodného bydliště ve čtvrti Southgate. V místě předávky byl velký dav. Přede mnou stály asi tři-čtyři řady lidí. Jaké bylo mé překvapení, že běžec vlastně neběží, ale jen pochoduje, protože nemá nohy, ale jen protézy. A že má jen jednu zdravou ruku, to jsem si ani nevšiml, ale následující den jsem se o tom dočetl v místních novinách. Stejně jako to, že se jednalo o vojáka, který o své končetiny přišel v Afganistanu.

V den slavnostního zahájení jsem si projel město. Prohlédl z venku Buckinghamský a Westminsterský palác a Tower. Večer jsem vyrazil k olympijskému stadionu. Při zahájení se ale nebylo možno bez vstupenky k Olympijskému parku ani jen přiblížit. Armáda neustále usmívajících se dobrovolníků mě odeslala zpět už ve stanici nadzemky. Přenos ze slavnostního zahájení jsem viděl na tabletu asi půl míle od stadionu s přímým výhledem na něj. Po celou dobu byl slyšet hukot vrtulníků nad hlavami. Dlouhý nástup sportovců a potřeba chytit poslední půlnoční autobus od metra zapříčinil, že jsem ohňostroj neviděl na vlastní oči, ale až v přímém přenosu BBC po návratu asi o půl jedné v noci „domů“.

První týden her jsem měl opravdu nabitý program. Jako první jsem viděl zápas ve volejbale mužů Polsko – Itálie. Následující den jsem měl lístek na tenis do Wimbledonu na centrkurt s možností vstupu na kterýkoliv jiný kurt s výjimkou kurtu č. 1. A protože předcházející den pršelo, bylo na programu mnoho dohrávek i s českou účastí. V areálu All England Clubu jsem viděl vítězné zápasy současných světových tenisových jedniček Azarenkové a Federera a také dvě výhry bývalých jedniček Wozniacké a Hewitta (ten na centrkurtu nehrál). Mimo centrkurt jsem shlédl porážku našeho

Štěpánka v dohrávce s Davyděnkem a rovněž prohru Šafářové s domácí Robsonovou. Výhra Petry Kvitové proti Číňance Šuaj Phengové byla náplastí na tyto nezdary. Ještě jsem zahlédl v akci pár Berdych – Štěpánek proti Italům a závěr zápasu Federer – Wawrinka proti Japoncům.

V tenisovém areálu byla možnost se setkat a vyfotit s některou ze známých sportovních osobností. Ať už ze současnosti nebo minulosti, jako například brankařem londýnské Chelsea FC a české reprezentace Petrem Čechem nebo naší bývalou tenistkou Helenou Sukovou. Rovněž tady na tenise jsem potkal naše rodačky Danu Hadačovou a Ivetu Vacenovskou, které si po vyřazení ze své soutěže hráčkami čínského původu užívaly olympijské atmosféry jako divačky. Padlo i pár slov a také přání, aby příště v Riu byl výsledek ještě lepší.

Další den jsem zamířil na Horse Guards Parade do místa, kde se dříve pořádaly rytířské soutěže a každý rok se zde odehrává velkolepá přehlídka na oslavu královniných narozenin. Tady vyrostl montovaný areál pro 15 000 diváků, kde probíhaly zápasy v plážovém volejbale.

Po dni oddechu jsem opět zamířil na plážák. Plážovým volejbalistům se vůbec dostalo na olympiádě výjimečného postavení. Lépe umístěné sportoviště než tady nikdo neměl. Z jedné strany Downing Street se sídlem vlády a premiéra, z druhé strany nejznámější londýnské náměstí Trafalgar Square a v dohledu vyhlídkové kolo London Eye a na doslech Big Ben.

Při první návštěvě Českého Domu se mně podařilo nejen vyfotit s držitelem první české medaile na těchto hrách Vavřincem Hradílkem a potěžkat jeho stříbrnou medaili, ale i sehnat v Londýně zcela nedostatkové zboží, a to vstupenku na olympijskou

soutěž. Shodou okolností a náhod jsem se dostal k lístku na veslování zrovna na den, kdy měl jet finále na své lodi skifař Ondra Synek.

V dalším dnu, po pozdním obědě, mířím podzemkou a nadzemkou do stanice Stratford do Olympijského parku. Mám lístek na ženský basket na celkem nic neřešící zápasy Turecko – Chorvatsko a Brazilie – Velká Británie. Cestou do haly s kapacitou 12 000 sedaček, která je smontována a po olympiádě má být přestěhována do Rio de Janeira. Míjím Olympijský stadion, kde se odehrávají soutěže v atletice a zrovna dnes večer kolem desáté běží sprinteři nejsledovanější závod na této planetě - běh na 100 metrů. Ještě ve frontě před stadionem se mě jeden šťastlivec chlubí, že se mu podařila internetová rezervace na tento závod asi před třemi hodinami. Nad mojí otázkou, co to stálo, se jen pousměje.

Blíží se konec her a mně zbývá poslední vstupenka. Je to lístek na zápas o třetí místo v ženském turnaji. Cestou do O2 arény, která se vzhledem k regulím Mezinárodního olympijského výboru po dobu her přejmenovala na North Greenwich Arenu, se zastavuji v Canary Wharf. Zakláním hlavu a prohlížím si výškové budovy. Jsou zde dvě budovy 200 metrů vysoké a jedna je ještě vyšší, ta má výšku 235 metrů. V zátoce kotví loď Deutschland, jež slouží německým sportovcům podobně jako Český dům českým. Mám ještě chvíli času, a tak si prohlížím okolí O2 arény, kde v blízkosti je nová lanovka přes řeku Temži. Zbývá ještě prodělat vstupní prohlídku do arény, která probíhá podobně jako na letišti, tzn. průchod bezpečnostními rámy, osobní věci přes rentgen a nemožnost přinést jakoukoliv tekutinu. Tuto prohlídku jsem musel absolvovat na všech sportovištích. O2 aréna je jedna z největších hal v Evropě.

Je neděle a závěr olympiády. My jsme pozváni na návštěvu Vladčiny kamarádky. Její manžel spolu s námi prožívá přenos ze závodu na horských kolech. Po dramatickém dojezdu si můžeme přiťuknout na oslavu čtvrtého zlata. Úspěšný medailový závěr vylepšuje postavení v medailovém hodnocení národů. A staví do úspěšné pozice českou účast na těchto hrách.

Závěrečný ceremoniál jsem viděl v televizi. Do Brna jsem se vrátil 14. srpna plný zážitků. Tady je jen část situací, do kterých jsem se za tu dobu dostal. Ne všechny se mi sem do tohoto článku podařilo dostat a na některé bych už možná i zapomněl, nebýt spousty fotek, které jsem si přivezl. Na závěr chci poděkovat Vladce a Kolimu, kteří se o mě celé tři týdny starali a díky nim se mně podařilo splnit přání – vidět olympiádu na vlastní oči a nasát její atmosféru.

A ještě jen taký povzdech … škoda, že je Rio tak daleko!

Luděk Vacenovský

FINANČNÍ PORADNA:

CO JE TO KONSOLIDACE ÚVĚRŮ

V listopadu minulého roku byla otevřena nová pobočka UniCredit Bank v Hodoníně. Za necelý rok si cestu do této pobočky našlo mnoho klientů. Požádali jsme ředitele pobočky Ing. Jana Ševčíka o rozhovor na aktuální téma konsolidace úvěrů.

Co je to konsolidace úvěrů?

Konsolidace znamená sloučení různých úvěrů, půjček, kreditních karet, kontokorentů do jednoho úvěru se snížením měsíční splátky. Celkovou částku úvěru je také možné navýšit o dodatečné finanční prostředky, které jsou klientovi volně k dispozici. Navíc, když si klient sloučí své půjčky u UniCredit Bank získá odměnu 3 000 Kč. Akce platí do 31. 10. 2012 po splnění podmínek stanovených bankou.

Jaký má konsolidace význam?

Sloučení všech úvěrů do jednoho umožňuje:

- Snížení měsíční splátky Vašich úvěrů
- Získání dodatečných finančních prostředků
- Zpřehlednění všech úvěrů – neplatím za různé půjčky, karty, nebankovky apod. Platím jenom jeden úvěr s nízkým úrokem a nízkou splátkou.

Co všechno lze do konsolidace půjček zahrnout?

Do konsolidace je možné zahrnout obecně většinu úvěrových produktů, jako je spotřebitelský úvěr, kreditní (úvěrová) karta, či kontokorent (povolené přečerpání účtu) od různých poskytovatelů. I v případě, že má klient jen jediný úvěrový produkt, je možné jej refinancovat. Prostřednictvím konsolidace úvěrů nelze financovat hypotéky a úvěry ze stavebního spoření. Tyto produkty je ale možné refinancovat prostřednictvím našeho hypotečního úvěru, který momentálně nabízíme od 2,5 % p. a.

Pro koho je konsolidace úvěrů vhodná?

Pro všechny, kteří mají alespoň jeden úvěrový produkt u jiné banky, příp. „nebankovky" a uvažují o snížení svých splátek. Většina klientů přichází s požadavkem na snížení výše měsíční splátky a pro většinu klientů nalezneme řešení.

Jak náročný je celý proces a co všechno k němu potřebuji?

Celý proces od první návštěvy do vyplacení prostředků zabere obvykle jen několik hodin. Během první schůzky nahlédneme s klientem do bankovních registrů a navrhneme řešení a možnosti. Pokud je klient akceptuje, zahájíme schvalovací proces. Schválení je buď okamžité, nebo maximálně do jednoho dne. Pokud je konsolidace schválena, potřebujeme již jen podklady ke starým úvěrům, abychom je mohli za klienta v pořádku doplatit. Celou administrativu se zrušením starých úvěrů vyřídíme za klienta zcela bezplatně. Konsolidaci si můžete nezávazně namodelovat na stránce www.splatkomat.cz.

Máte nějaký konkrétní příklad?

Určitě, přednedávnem přišla klientka se žádostí o sloučení úvěrů u jiných bank. Prozradila nám, že má veškeré úvěry a karty ve výši přibližně 350 000 Kč. Její aktuální splátky činily 11 450 Kč měsíčně. Přiznala, že splácení je pro ni velmi obtížné a bez pomoci rodiny a známých by se pravděpodobně již ocitla na ulici. S klientkou jsme se dohodli na dalším postupu. Spracovali jsme žádost o úvěr, který byl schválen. Klientka měla novou splátku ve výši 6 932 Kč, úrokovou sazbu 8,9 % p.a., navíc bez váhaní požádala o převod svého běžného účtu ze staré banky k nám. Získala běžný účet o polovinu levnější než u své bývalé banky. Nyní za měsíc splácí o 4 518 Kč méně, ročně ušetří více než 54 000 Kč. Je příjemné vidět, že dokážete konkrétně pomoci svému klientovi a vyčarovat mu spokojený úsměv na tváři.

Je konsolidace jediným způsobem, jak snížit finanční náklady?

Jediným řešením určitě není. Všem klientům nabízíme možnost převedení nejen úvěrů, ale i běžného účtu, na velmi zajímavé podmínky. V naši produktové nabídce máme celou řadu atraktivních produktů pro každého. Namátkou zmiňme spořící účet se zhodnocením 2,5 % p.a. nebo převratnou hypotéku se sazbou rovněž od 2,5 % p.a. Rodinné finance jsou ale věcí velmi individuální, proto zvu všechny na návštěvu naší pobočky, kde se o nich rádi osobně pobavíme do potřebných detailů.

Děkujeme za rozhovor

UniCredit Bank Expres
Dolní Valy 3, Hodonín
Tel: 955 964 810
email: expres.hodonin@unicreditgroup.cz

Vítejte v
UniCredit Bank Expres

Pozvání

Danny Smiřický v našem kině

Devětkráte do ratíškovických končin zavítali vždy v podzimní dny jazzoví hudebníci. Nejinak tomu bude i letos, čímž tak završíme hudební desetiletku.

Opět se zde objeví známé tváře bubeníka Jaromíra Helešice, basisty Františka Uhlíře a kytaristy Adama Tvrdého a tak, jako vždy, bude tato sestava doplněna o tvář novou, tentokráte o jazzového saxafonistu, klarinetistu, flétnistu, zpěváka a skladatele Petra Kroutila. Z jeho hudební průpravy zmiňme absolutorium Konzervatoře Jaroslava Ježka, studium na Barklee College of Music či dvouletý kurz hry na bambusovou flétnu na nepálské Kathmandu Music University.

Širší publikum si Petra Kroutila může pamatovat v sympatické roli Dannyho Smiřického ve Škvoreckého filmu Prima sezóna, k němuž rovněž nahrál hudbu.

Již v 18 letech se stal členem Originálního Pražského Synkopického Orchestru, založil několik hudebních těles, hrál ve skupině Funk and Latin Friends Jany Koubkové, s indickou zpěvačkou Renu Gidoomal vydal v Londýně album Bhakti Junction, byl hlavním spoluhráčem legendárního mystického ruského umělce Borise Grebenščikova při jeho koncertu v Praze, pro Michala Horáčka nahrál Desku roku Ohrožený druh. Těsně před letošními letními olympijskými hrami vystupoval na hudebním festivalu River of Music v Londýně a jako důstojné završení této úspěšné jazzové prima sezóny přijede do kina do Ratíškovic, a to **9. listopadu 2012**. Začátek je **v 19.30 hodin** a všichni jste vítáni.

Radim Šťastný

Poděkování

Učitelky mateřských škol upřímně děkují panu Stanislavu Kadlčíkovi, který i v tomto roce nezištně věnoval dětem obou mateřských škol nemalou dávku kvalitního včelího medu.

POZOR! POZOR! POZOR! JE VYHLÁŠENA

SOUTĚŽ VE SBĚRU PAPÍRU

ZA STARÝ PAPÍR NOVÝ MOBIL, MP3! a mnoho dalších cen

Pozor! V soutěži opět BLUDNÁ CENA stačí jednou odevzdat papír a už jste ve hře!

Soutěž probíhá od 8. 9. 2012 - 31. 5. 2013
a je určena jen pro žáky a třídy ZŠ Ratíškovice

PODMÍNKY SOUTĚŽE:

DO SOUTĚŽE SE ZAPOČÍTÁVÁ PAPÍR ODEVZDANÝ POUZE VE SBĚRNĚ PAPÍRU RATÍŠKOVICE.
SOUTĚŽÍCÍ MUSÍ MÍT DOKLAD O VÝKUPU S RAZÍTKEM A PODPISEM NA SVOJE JMÉNO A TŘÍDU.
DO SOUTĚŽE SE MŮŽOU ZAPOJIT JEN ŽÁCI A TŘÍDY ZŠ RATÍŠKOVICE,
A TO KDYKOLIV PO CELOU DOBU TRVÁNÍ SOUTĚŽE.
VÍTĚZÍ TŘÍDA A ŽÁCI, KTEŘÍ DOSÁHNOU NEJVYŠŠÍ ČÁSTKU V Kč ZA VÝŠE UVEDENÉ OBDOBÍ.

CENY

1. CENA PRO NEJLEPŠÍ TŘÍDU - ZÁJEZD NA 3D FILMOVÉ PŘEDSTAVENÍ V OLYMPII BRNO
CENY PRO JEDNOTLIVCE - 3 x MOBILNÍ TELEFON, 4 x MP3 PŘEHRÁVAČ A 10 DALŠÍCH CEN
BLUDNÁ CENA - MOBILNÍ TELEFON (LOSUJE SE ZE VŠECH ÚČASTNÍKŮ SOUTĚŽE)

Soutěž sponzorují a podporují:

OBEC RATÍŠKOVICE

JUNÁK RATÍŠKOVICE

ZŠ a MŠ RATÍŠKOVICE

COMIMPEX®

SBĚRNÉ SUROVINY HODONÍN s.r.o.

CHRÁNÍME PŘÍRODU

Datum a doba výkupu vždy na infokanále a ve sběrně

Ratíškovický Zvon Obecní noviny v Ratíškovicích. Vychází dvouměsíčně. **Ratiskovicky.Zvon@centrum.cz** Řídí redakční rada ve složení: PhDr. Radim Šťastný, Mgr. Bc. Josef Hanák, Vojtěch Koten, Bc. Jana Koplíková, Libor Kopl a Václav Koplík. Redakce si vyhrazuje právo na krácení a odmítnutí příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Grafický design & typografie KAM Studio, Kyjov, Jungmannova 214, tel. 518 611 603, kamstudio@kamstudio.cz, www.kamstudio.cz, tisk BOMA PRINT, Kyjov. Náklad 700 výtisků. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky E 12430. Vyšlo 16. října 2012. Uzávěrka příštího čísla je 30. 11. 2012.